

DON BOSKO

SALEZIJANSKI VESTNIK 5

Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska september–oktober 2007

4 V SREDIŠČU MLADI

Saj niso živali

Janez Vodičar

10 NAŠ POGOVOR

Kot izvir, ki ga piješ, a ne izpiješ

dr. Snežna Večko

12 OČE IN UČITELJ

Kruh življenja

Pascual Chávez

16 MLADINSKA STRAN

Megazabavišče ali megapolom?

Tilen Mlakar

18 S POTI

Sestra Lorella

Karmen Jenič

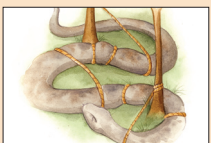
20 NAJIN OTROK

Ob nobeni stvari ne zoriš tako kot ob otrocih

Jožica in Marjan Šuštar

31 NAŠI VZORI—MOŽ, KI JE ŽIVEL SANJE

Kača in rožni venec

Človekovo življenje izhaja od Boga, je njegov dar, njegova podoba in odsev, deleženje na njegovem življenjskem dihu. Bog pa je edini gospodar tega življenja: človek ne more z njim razpolagati. Bog sam to zabičuje Noetu po vesoljnem potopu: »Od človeka, od slehernega, celo od njegovega brata bom terjal zadoščenje za življenje človekovo« (1Mz 9,5). Svetopisemsko besedilo skrbno poudarja, da ima svetost življenja svoj temelj v Bogu in v njegovem ustvarjalnem delu: »Kajti po Božji podobi je Bog naredil človeka« (1Mz 9,6).

Človekovo življenje in smrt sta torej v Božjih rokah, v Božji oblasti: »V njegovi roki je vseh bitij življenje in duh vsakega človeškega telesa«, vzklika Job (12,10). »Gospod življenje jemlje in daje, vodi v podzemlje in zopet nazaj pripelje« (1Sam 2,6). Samo on lahko reče: »Jaz jemljem življenje in ga dajem« (5Mz 32,39).

Toda to oblast Bog ne opravlja kot grozečo samovoljo, ampak kot ljubečo skrb in zavzetost do svojih stvari. Če je res, da je človekovo življenje v Božjih rokah, je prav tako res, da so to ljubeče roke kot roke matere, ki privija k sebi, hrani svojega otroka in skrbi zanj: »Marveč sem utešil in umiril svojo dušo kakor otrok v naročju svoje matere« (Ps 131/130,2). Tako Izrael v dogajanju ljudstev in v usodi posameznikov ne vidi sad zgolj naključja ali slepe usode, ampak izid načrta ljubezni, v katerega Bog sprejema vse možnosti življenja in nasprotuje silam smrti, ki se porajajo iz greha: »Bog ni naredil smrti in se ne veseli pogina živih. Ustvaril je namreč vse za bivanje« (Mdr 1,13-14).

Janez Pavel II., Okrožnica Evangelij življenja, Družina 1995, CD 60.

Foto: M. Košnik

SALEZIJSKI VESTNIK
dvomesečnik

Glasilno za salezijansko družino
in prijatelje don Boska

Številka 5 | skupna številka 549

Leto 2007 | letnik 80

ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,

s. Marija Žibert, Janez Krnc,

mag. Marko Košnik

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

Toni Anžlovar & MM

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Marko Suhoveršnik

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o. Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik je

l. 1877 ustanovil sv. Janez

Bosko, v slovenskem jeziku

je začel izhajati l. 1904.

Danes izhaja v 56 narodnih izdajah,

v 29 jezikih in v 135 državah.

Darove za vzdrževanje Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun, vpišete namen plačila ter nas obvestite o namenu nakazila. Salezijanci | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana

S156 2420 0900 4141 717 sklic **00 06**

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik

Rakovniška 6

1000 Ljubljana

telefon: **01/42.73.028**

e-pošta: **vestnik@salve.si**

splet: **www.donbosko.si**

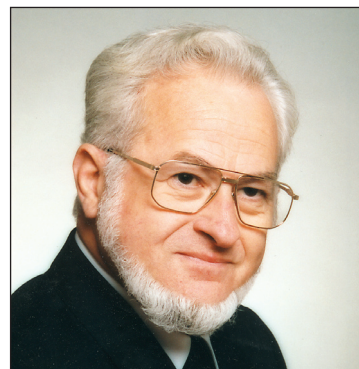
VSAK NAJ ORJE SVOJO NJIVO

Dr. ALOJZIJ SLAVKO SNOJ
inšpektor

Pred kratkim me ustavi delaven in duhovit sobrat. Iz njega se zaiskri utrinek stare dagestanske modrosti: »Vsak naj orje svojo njivo, pa bo vse zorano.« Vtisne se mi v spomin in srce, in jo zapišem tudi za vas. Slovani poznamo sicer še drugačno misel, ki jo je naš apostol Ciril pred smrtjo izrekel bratu Metodu: »Isto sva brazdo oral in zdaj te nenadno zapuščam.« Oba reka sta pomenljiva. Prvi zato, ker poudarja odgovornost posameznika, drugi pa zato, ker kaže na vrednoto vzajemnosti.

Spoštovana bralka in bralec Salezijanskega vestnika! V začetku novega šolskega in pastoralnega leta, ko načrtujemo svoje dejavnosti in so pred nami nove naloge, za katere sprejemamo osebne odgovornosti, se mi zdi prvi rek – iz naslova – nadvse pomemben. Naj ga na kratko osvetlim s senčne, nato pa še s sončne strani. V osebni in skupni življenju gre vse narobe takrat, kadar svoje dolžnosti zanemarjam – in tega ne znam ali nočem videti, kritiziram in poučujem pa druge, ki se morda trudijo bolj kakor jaz. Če bo vsak igral prav ali pel dobro svoj glas, bo orkester uglašen in zbor blagoglasen. Če bo vsak le pred svojim pragom pometal, bo čisto v vsej krajevni, cerkveni, razredni, domači, redovni ... skupnosti. Če bo vsak odstranil smeti le iz svojega očesa, bomo dobro videli vsi (prim. Mt 6,22). In še bi mogli nadaljevati s primerami.

Sončna stran naslovnega pregovora pa kaže še večje bogastvo. Če bo vsak le svojo njivo obdelal in zoral, kolikšno bo spomladi skupno obilje in veselje! Vse bo obdelano in zorano in smemo pričakovati bogat pridelek, da bi videli sadove svojega dela in blagoslov svojega truda. Pa naj gre za sadove zemlje ali za sadove duha, kot je blagoslov pri delu doma in v soseski, v šoli in župniji ..., mir, veselje, zadovoljstvo ... Kako je veselje nalezljivo! Če so bližnji deležni naše pomoči in solidarnosti – na katero spominja Cirilov rek – je veselje neizmerno, ker zadovoljstva tudi mi sami tedaj nimamo manj, ampak več. Veselili se bomo sadov tudi drugih, saj bomo zaradi njih vsi bogatejši in srečnejši! Sveti Janez Bosko pravi v Spominih prvimi misijonarjem: »Sreča enega naj bo sreča vseh; stiske in težave enega imejte za stiske in težave vseh; vsakdo naj si prizadeva, da jih odstrani ali vsaj omili.« Premagajmo torej skušnjavo, da bi »orali« drugje, ne da bi »zoralo svojo njivo«. Saj če bo vsak svojo njivo oral, bo zorano vse. Kakšen blagoslov Božji! Prav tega vam vsem želi

Saj niso živali

BESEDILO: JANEZ VODIČAR; FOTO: GREGA VALIČ

Zanimivo je opazovati lastnike psov. Urejena zunanost in igrivost njihovih živali jim daje ponos. Mnoge živali služijo človeku z veliko večjo vdanostjo kot največji človeški prijatelji. Če pogledamo s te plati, potem razumemo ponosne lastnike, zakaj jim posvetijo toliko časa in sredstev. Njihova vztrajnost se kaže v lepo vzgojeni in ubogljivi živali. »Kakršen gospodar, tak konj,« so imeli navado reči stari ljudje. Navade in vzorci obnašanja se s človeka prenašajo tudi na živali. Nasilnež bo vzredil nasilnega psa, prijazen človek pa prijaznega. Podobno kot otroci, ki so, kot radi pravimo, slika svojih staršev. Vsi poznamo tisto o jabolku, ki ne pade daleč od drevesa.

V teh dneh spet srečujemo otroke na poti v šolo. Njihovo razposajeno obnašanje nas pogosto spravi v slabo voljo. »Kako so vendar vzgojeni,« si mislimo sami pri sebi in že vidimo nesposobne starše, njihove učitelje, ki svoje naloge nikakor ne opravljajo dobro. »Malo trša vzgoja bi jim prav prišla,« še modrujemo in smo hitro najboljši vzgojitelji na svetu. Kar vrnimo se nazaj in pogledjmo, kako živali vztrajajo, da dosežejo določen cilj. Znajo in zmorejo marsikaj občudovanja vrednega, kar nam mnogi postavljajo za zgled. Naj potem naše otroke pošljemo kar v kakšno živalsko šolo? »To pa ne!« bi na hitro odgovorili. »Saj vendar niso živali!« bi še dodali. »Da bi primerjali otroka s psom, to vendar ne gre,« bi hitro moralizirali.

In vendar se morata oba učiti. Od šole in vzgoje pričakujemo ustrezne rezultate, ki bodo uporabni v življenju. Otroci se morajo v šoli naučiti vse potrebno, kar jih bo usposobilo za boljše preživetje

v današnjem svetu. Danes učitelji to težko dosežejo, saj so preveč obremenjeni z vzpostavljanjem discipline. Ne bi bilo bolje, da posežemo po starih utečenih sredstvih, kot jih uporabljajo pri kroteanju živali, in tako otroke pripravimo, da se bodo učili? Pri tem si seveda predstavljamo razred, ki bo ubogal učitelja in pridno sledil njegovim navodilom. Tako otroci ne bodo zapravljali časa in tudi ne denarja, ki ga namenjamo izobraževanju. Predvsem bi bilo to koristno zanje in njihovo prihodnost.

Sadovi take vzgoje bi bili zelo lepi: urejeni in poslušni ljudje, pridni in potrpežljivi, vdani in vztrajni, kot so to naši hišni ljubljenci. Vsi bi jih imeli radi. Človeštvo bi ostalo brez upornikov, nergačev, občutljivcev, prevratnikov, razvajenčkov ... Toda, brez takih 'nevzgojenih' posameznikov odpravimo tudi vse velike može in žene, ki so vedno v nečem drugačni od drugih. Končno, saj smo vsi drugačni, vselej hočemo biti nekaj posebnega. To je vendar najbolj človeško, biti posameznik, z vsem, kar k temu sodi. Tega se ne da doseči z dresuro. Zato ko gledamo razposajene otroke, jih ne pošljimo takoj v 'pasje šole', ampak jim odprimo vse možnosti za vzgojo in izobraževanje, kjer bodo postajali vedno bolj kritični, se zavedali samega sebe in zato tudi spoštovali druge. Otroke ne pošiljamo v šolo, da bi postali le skladišče številnih znanj ali dobri izvrševalci številnih nalog, pač pa da postanejo bolj ljudje, kritični in ustvarjalni posamezniki. Tudi možje in žene, ki so se posvetili in so nam postavljeni v zgled in posnemanje, so to postali ravno zaradi doslednega spoštovanja sebe kot posameznika, poklicanega od Boga. ■

ŽELIMLJE 40-LETNICA

V soboto, 2. junija 2007, smo v organizaciji Salezijanskega inšpektorata in Društva don Bosko obhajali 40-letnico začetka salezijanskega delovanja v Želimljem. V Društvu don Bosko so povezani nekdanji salezijanski gojenci – tisti, ki so študirali na Hrvaškem in drugi, ki so že študirali v Želimljem. Mnogi od njih so bili navzoči pri prvih lopatah novogradnje.

Slovesno somaševanje je vodil beograjski nadškof in nekdanji salezijanski inšpektor msgr. Stanislav Hočevar. Somaševalo pa je 18 duhovnikov.

Sledila je priložnostna akademija v dvorani Majcnovega doma, kjer so nekdanji gojenci podoživljali veselje svoje mladosti, s hvaležnostjo pa so se spomnili svojih nekdanjih profesorjev in profesorice. Prisotne so bile tri nekdanje profesorice gimnazije Šentvid, ki je bila prva pripravljena sprejeti »privatiste« iz Želimelj ob koncu leta na izpite za celo leto, da so tako imeli tudi državno priznano gimnazijo. Še zlasti so se s prisrčno hvaležnostjo spomnili svojih želimeljskih profesorjev in vzgojiteljev. Ob prejemu spominske plakete Želimelj s Finžgarjevo podobo sta bila še posebej ganjena dolgoletni ravnatelj Stane Okorn in sedaj že pokojni Janko Novak, poklicni animator večine želimeljskih generacij. Spominske plakete je izdelal Jože Žlaus, tudi sam nekdanji gojenec želimeljske Srednje verske šole. Prav na ta dan je pred 45 leti umrl nekdanji želimeljski župnik Fran Saleški Finžgar, kakor je ugotovil inšpektor dr. Alojzij Slavko Snoj v svojem uvodnem nagovoru.

Srečanje ob 40-letnici salezijanskega dela v Želimljem

Mladi na evropskem srečanju v Nemčiji

Ob tej priložnosti je izšel – večinoma izpod peresa nekdanjih don Boskovičev gojencev samih – zbornik z naslovom »Iz žetve v novo setev«. Želja po nadaljnjem sodelovanju in medsebojni bogatitvi ob don Boskovi karizmi je postala zaveza v pričakovano zlato jubileja. F. M.

BENEDIKTBEUERN (D) MLADI Z EVROPO

Eurizon je evropsko srečanje salezijanske mladine, je teden veselja, novih poznanstev ter priložnost srečanja s »starimi znanci« – vsaj za tiste, ki so se že kdaj udeležili takega dogodka. Letos je bil ta dogodek v Nemčiji, v Benediktbeuernu. Udeležili so se ga mladi iz 13 evropskih držav, med njimi tudi dvanajst iz Slovenije. Geslo srečanja je bilo: "You(th) with Europe" (Mladi z Evropo).

Program se je začel v soboto, 4. avgusta 2007, s spoznavnim večerom in zaključil v soboto, 11. avgusta, s sveto mašo in celovečernim programom.

Prvi dan je bil tematsko namenjen naravi, zato so ta dan aktivnosti potekale v naravi (raftanje, vožnja s kanuji, kolesarjenje, pohod v hribe). Za vso lepoto narave so se udeleženci Bogu stvarniku zahvaljevali pri sveti maši. Tako so tekli dnevi, ki so jih mladi popestrili z razdelitvijo v skupine, kjer so imeli možnost izmenjati svoja menja in izkušnje: o vrednotah, problemih družbe, pomenu življenja in vlogi mladega človeka v družbi ... Evropska različnost se kaže prek različnih življenjskih slogov in načinov življenja, ki mlade v Evropi lahko bogatijo in povezujejo v eno veliko evropsko družino. Organizatorji so poskrbeli, da so mladi lahko doživeli tudi kulturno bogatstvo Bavarske.

Popeljali so jih na grad Lindenhof ter v nekaj njihovih najlepših samostanov, ki po izvoru segajo daleč v zgodovino. Seveda niso pozabili na svojo prestolnico München.

Tudi večeri so bili pestri in zanimivi. S kitarami v rokah ob tabornem ognju, z igranjem nogometa, plezanjem po plezalni steni, s plesom in zabavo so mladi lahko obogatili drug drugega.

Prišla je sobota – dan slovesa. »Se vidimo naslednje leto«, so se glasile obljube in tolažilne besede: »Ne bodite žalostni, ker je konec, veselite se, ker se je zgodilo!«

Klemen B.

BLLED

PRVE REDOVNE ZAOBLJUBE S. MARTINE

V nedeljo, 5. avgusta 2007, smo na Bledu pospremili na novo življenjsko pot Martino Golavšek, ko je izpovedala prve redovne zaobljube v družbi hčera Marije Pomočnice. Rodila se je v kmečko-delavski družini v župniji Galicija pri Žalcu mami Mariji in očetu Martinu kot druga izmed štirih otrok. Po osnovni šoli se je vpisala na srednjo šolo poklicnih in tehničnih storitev in zaključila program gospodinjskih storitev. Zatem je na Fakulteti za sociologijo končala študij socialnega dela.

V župniji je ves čas dejavno sodelovala pri bogoslužju, vodenju birmanskih skupin in obiskovanju bolnikov. Leta 1993 se je srečala s salezijansko družino in po štirih letih postala sotrudnica. Nato je začutila, da Bog od nje želi še nekaj več in prosila za vstop v redovno družbo hčera Marije Pomočnice. Leta priprave na zaobljube je preživela v sestriški skupnosti na Bledu, kjer je sodelovala pri programih za otroke in mlade v Marijinem domu, obenem pa obiskovala teološko pastoralno

TRSTENIK

ŽELEZNA MAŠA JAKOBA ŽALARJA

22. julija 2007 je bila v župnijski cerkvi sv. Martina na Trsteniku izjemna slovesnost: salezijanec Jakob Žalar je daroval svojo železno mašo. 70 let duhovništva je zares izjemen jubilej, ki ga Bog podarja zelo redkim izbrancem. Jubilant se je skupaj s salezijanskim inšpektorjem dr. Alojzijem Slavkom Snojem, drugimi sobrati duhovniki, trsteniškiimi župljani in sorodniki iz rodne Prlekije, Bogu zahvaljeval za milost dolgoletne zvestobe in služenja v salezijanski družbi.

Železnomašno slavlje je bilo tik pred njegovim vstopom v 100. leto (24. julija), zato je na svoji spominski podobici navajal misel iz 71. psalma: »O Bog, ne zavrzi me v času starosti, ko gre moja moč h koncu, me ne zapusti!« Na koncu maše se je vila dolga vrsta župljanov in sorodnikov v prezbiterij, da bi jubilanu čestitali in mu zaželeli dobrega zdravja in počutja. Salezijanci v Sloveniji smo veseli, da imamo v svoji sredi zvestega pričevalca vere, ki je kljub svojim letom še vedno veder, zvedav in otroško navihan. Bogu in Mariji Pomočnici se zahvaljujemo za njegovo zvestobo in kličemo nanj Božjega blagoslova. *B. B.*

šolo. Svoje redovno oblikovanje je nato nadaljevala v mednarodni skupnosti v Castelgandolfu blizu Rima, kjer je leta 2005 vstopila v noviciat. V tem času je ob nenadni in hudi očetovi bolezni doživljala težko preizkušnjo.

Slavlje izpovedi redovnih zaobljub je bilo v župnijski cerkvi sv. Martina na Bledu, kjer je ob inšpektorju salezijancev dr. Alojziju Slavku Snoju somaševalo kar osem duhovnikov. Martino so na novo življenjsko pot pospremili ne le domači, temveč tudi številni mladi, prijatelji in znanci ter skoraj vse sestre slovensko-hrvaške province hčera Marije Pomočni-

s. Martina Golavšek

ce. Ozračje pesmi »Vem, da danes bo srečen dan« je prevevalo vse bogoslužje, ki so mu mladi dali poseben pečat. Skupno globoko doživetje so potrjevale besede homilije, da je nekaj zelo velikega in osrečujočega za človeka, ko vse svoje življenjske moči, hrepenenja in iskanja izroči Bogu in s tem preseže danes tako razširjeno zavzemanje za last, slast in oblast. Tako popolna izročitev in darovanje Bogu z zaobljubami v svojem bistvu ni odpoved, čeprav le-ta tudi v redovnem življenju ni odsotna, ampak sprejem Jezusove ljubezni.

Slavja nismo doživeli le ob oltarju in prazničnem bogoslužju, marveč tudi ob veselem klepetu in prigrizku po sveti maši. Ubrano petje romarjev, zlasti pevskega zbora iz Galicije, ter preprost program, poln spominov na prehojeno pot v pripravi na redovne zaobljube, in hudomušni utrinki iz redovnega življenja so vsem udeležencem naredili nedeljski večer še bogatejši. s. M.Ž.

USKOVNICA

22. USKOVNIŠKI TEDNI

” Na planini Uskovnica, nedaleč od pobočij očanca med slovenskimi gorami, Triglava, so tudi letos potekali Uskovniški tedni. Letošnji so bili že dvaindvajseti po vrsti. Namenjeni so mladim, zlasti tistim, ki se posvečajo animiranju in vodenju raznih skupin v župnijah ali drugih krščanskih občestvih. Po sedemdeset ali več se jih je zbralo na vsakem od treh tednov. V dopoldanskem delu so prisluhnili raznim predavanjem, letos na temo »Življenje je dar«. Svojo besedo so tokrat zastavili: mag. Jože Andolšek z avstrijske Koroške, dr. Jurij Bizjak, koprski pomožni škof, dr. Karel Gržan, dr. Sanja Rozman, dr. Peter Štumpf, mariborski

pomožni škof, ter mag. Miran Sajovic.

V popoldanskem času je v že več kot pred dvajsetimi leti zastavljenem urniku čas namenjen delu po skupinah, kjer morejo odmevati določeni poudarki iz predavanj, hkrati pa je to priložnost za izmenjavo mnenj, pogledov in razmišljanj. Vsak dan je dopolnjen s pestrim duhovnim programom. Enourno osebno delo v tihoti, v uskovniški »puščavi«, je dobra priprava tudi na sveto mašo, pri kateri mladi zavzeto sodelujejo in jo sooblikujejo. Večeri so namenjeni sprostitvi, ko se posamezne skupine kosajo med seboj, katera bo bolj zabavala in nasmejala prebivalce uskovniške bajte.

En dan v tednu je namenjen tudi kratkemu ogledu zlatorogovega kraljestva. Letos je planinska pot udeležence Uskovniških tednov vodila na Viševnik, od koder je čudovit razgled po triglavskem pogorju. M. L.

ŽELIMLJE

MEDNARODNO OBARVANE DUHOVNE VAJE

Letošnje želimeljske duhovne vaje za otroke in mladino so bile nekoliko mednarodno obarvane. Pri animiranju otrok sta se nam pridružila dva

Utrinek z duhovnih vaj v Želimljem

Uskovniški tedni - pohod na Viševnik

slovaška animatorja, Lukaš in Jozef. Prišla sta v okviru projekta izobraževanja na delovnem mestu »V Sloveniji delamo tako«, mednarodne izmenjave, ki ga je podprl in v veliki meri financiral evropski program Mladi v akciji. Ta omogoča podporo aktivnostim mednarodnega neformalnega učenja in sodelovanja mladih. Organizatorja projekta sta bila Društvo Mladinski ceh in Zavod sv. Frančiška Saleškega. Takoj po prihodu v Ljubljano sta si slovaška gosta ogledala nekaj najlepših točk našega glavnega mesta, nato pa smo odšli proti Želimljam, kamor je prišlo okrog 70 otrok od 4. do 9. r. OŠ. Različnost jezikov ni bila prevelika ovira za

ŽELIMLJE USPEŠNA MATURA

Maturitetni rezultati so tudi letos v Želimlje prinesli veliko veselja. Vsi dijaki so uspešno opravili matura, več kot 15 % maturantov (9) je bilo zlatih. Ti so dosegli od 30 do 34 točk. 58 letošnjih želimeljskih maturantov je doseglo povprečno 23,29 točke in s tem krepko preseglo republiško povprečje, ki je znašalo 19,64 točke. Seveda pa je najbolj razveseljivo dejstvo, da se je veliki večini uspelo vpisati na izbrane fakultete.

A v življenju je tako, da nekateri odhajajo, drugi prihajajo. V teh dneh so tako v šolske klopi v prenovljenem delu želimeljske ustanove sedli novi prvošolci, ki napravljajo šolo še bolj mladostno in živahno. Verjamemo, da bo tudi zanje pustolovščina srednje šole zanimiva. V njej se bosta prepletala smeh in resno delo, trenutki razočaranja, iskanja in sreče. Gotovo pa se bodo stkala in poglobila tudi prijateljstva s prijatelji v želimeljski dolini in Prijateljem, ki bdi nad njo.

Peter Polc

Romarski shod na Kureščku je vodil škof dr. Peter Štumpf

sporazumevanje, saj sta nam na pomoč priskočila angleščina in – seveda – kazanje z rokami. Tudi mnogi otroci so komaj čakali, da lahko dolgoletno nabiranje znanja iz angleškega jezika končno koristno uporabijo.

Naslednji termin je bil namenjen srednješolcem. Slovaka sta se odlično odrezala in navezala mnogo prijateljskih stikov. Po lepih doživetjih smo se razšli v upanju, da se naše poti morda še kdaj srečajo.

Tilen Mlakar

KUREŠČEK ROMANJE H KRALJICI MIRU

V zadnjih letih, vse od osamosvojitve Slovenije sem, se je zopet utrdila tradicija romanj h Kraljici miru na Kureščku. Letošnji romarski shod na zadnjo avgustovsko nedeljo (26. 8.) je vodil mariborski pomožni škof dr. Peter Štumpf ob somaševanju rektorja svetišča Antona Koširja, salezijanskega inšpektorja dr. Alojzija Slavka Snoja in mnogih drugih duhovnikov. Tokratno slavje je zaznamovala petnajsta obletnica ponovne izgradnje in blagoslovitve v povojnem sovražnem metežu razdejanega priljubljenega Marijinega svetišča. Škof je v pridigi spomnil na ta leta

sovraštva, uničevanja in razdora med ljudmi, ki še v današnjih dneh, zlasti ob odkrivanju novih in novih množičnih povojnih grobišč, pomenijo nezaceljene rane v slovenskem narodu. Prav zato je bila evharistična daritev na jasi ob vznožju Marijinega svetišča tudi velika prošnja za spravo in mir. Marijino zagotovilo »Na tem kraju bom delila mir« je prav gotovo znamenje upanja, da nam ona lahko izprosi ta dar, vendar za to pričakuje spreobrnjenje misli in src. Romanja, kot je bilo to, so izraz te pripravljenosti in želje, da Marija izprosi to, do česar mi zgolj s človeškimi močmi ne zmoremo.

M. L.

Letošnji prvošolci Gimnazije Želimlje

Kot izvir, ki ga piješ, a ne izpiješ

Pogovor s s. Snežno Večko

V letošnjem letu Svetega pisma je nastal tudi pogovor s profesorico Svetega pisma s. Snežno Večko, ki ga objavljamo v tej številki. Spregovorila je o svojem življenju, zlasti pa o svojem poslanstvu – proučevanju Svetega pisma.

Začniva z besedo ali dvema o vaši življenjski poti in duhovnem poklicu ...

Moja življenjska pot se je začela 1947. leta v prelepem koroškem kraju Kotljah, kjer se je rodil tudi Prežihov Voranc, pa njegov brat duhovnik dr. Alojz Kuhar. Gotovo je sveta Uršula z gore nad vasjo vrgla pogled name in mi vsadila v srce željo, da se posvetim Bogu. Tako sem na nemalo presenečenje mojih rojakov in sošolcev iz gimnazije na Ravnah po maturi vstopila k uršulinkam. Noviciat smo imele takrat v Varaždinu, nadaljnje oblikovanje pa v Zagrebu. Tam sem kot ena prvih žensk prestopila prag Teološke fakultete, ki je bila do takrat »trdnjava« moških, pripravnikov na duhovniško posvečenje. No, potem se je študijska pot vila tako, da sem se iz šolskih klopi nazadnje preselila k

proforskem katedru. Je bilo pa treba zglodati kar precej teh klopi v Ljubljani, Rimu, Jeruzalemu, med počitnicami pa še v knjižnicah v Salzburgu, na Dunaju, v Londonu, Lyonu, ...

Predavate na mariborski enoti Teološke fakultete v Ljubljani. Kako podrobno morajo SP poznati duhovniki, da lahko dobro opravljajo svojo službo?

Sveto pismo zavzema velik obseg v teološkem študiju. In pravilno je tako, saj je Sveto pismo duša teologije in vsega duhovniškega in sploh kristjanovega življenja in dela. To pomeni, da naj bi duhovniki dobro razumeli temeljno sporočilo, ki prešinja vsako stran, da, vsak stavek Svetega pisma. To se ne pridobi samo s študijem. V svetem pismu je živa Božja beseda in do njegove vsebine se prihaja kleče. Gotovo naj označevalci Božje besede čim bolje poznajo vsebino Stare zaveze in še bolj Nove. Besede in dejanja našega Odrešenika so vendar najlepše in najpomembnejše, kar je bilo kdaj na svetu izrečenega in zapisanega. Še pomembnejše je, da so od te vsebine prevzeti, očarani, pretreseni, da se pustijo od nje voditi in oblikovati. Božja beseda je sam Jezus Kristus, zato se v njej srečamo osebno z Njim.

Foto: J. Zadavec

Dr. Snežna Večko

Od 12. do 20. julija letos bo v Ljubljani 19. kongres Mednarodne organizacije za študij Stare zaveze. Nam lahko poveste kaj več o tem? (Pogovor je nastal maja letos.)

Kongres, kot bo ta v Ljubljani, je srečanje raziskovalcev Svetega pisma z namenom, da si podelijo dosežke svojih raziskav in dobijo odmev od svojih kolegov, z druge strani pa zvejo, kaj se na določenem

svetopisemskem področju dogaja in odkriva. Takšni kongresi so velika vzpodbuda za neprenehno preučevanje Svetega pisma. Kdor se jih udeležuje, se ne more nikoli zadovoljiti s tem, kar že pozna, sicer se znajde zunaj velike reke, ki prinaša iz svojih globin vedno nove in še neodkrite bisere. Naletiš tudi na hipoteze in trditve, ki se ti ne zdijo dovolj utemeljene in jim lahko oporekaš. Kongresa se bom seveda udeležila – tokrat mi ne bo treba potovati drugam, prišel bo k nam, prvič v zgodovini te organizacije v deželo bivšega totalitarnega režima.

Na kongresu se bodo srečali judovski, katoliški, pravoslavni in protestantski raziskovalci Svetega pisma. Kako se razlikujejo pogledi na Sveto pismo? Ima srečanje tudi ekumenski pomen?

Presenetljivo je, da se judovski, katoliški in protestantski raziskovalci ne razlikujejo tako zelo. Res pa je, da se pravoslavni biblicisti načelno ne udeležujejo teh kongresov, ker po njihovem mnenju, če se izrazim poenostavljeno, zahodni raziskovalci preveč secirajo Božjo besedo, da v njej še komaj zaznaš navdih Duha. Velik premik kongresa v Ljubljani bo prav v tem, da si je organizator, akademik prof. Jože Krašovec, zelo prizadeval, da je nanj povabil pravoslavne bibliciste širom sveta in ti so se odzvali. To bo zgodovinski premik. Veselim se prisotnosti pravoslavnih biblicistov in pričakujem, da bo njihov prispevek zelo obogatil vsebino kongresa z njihovim teološkim izročilom. Lahko tudi rečem, da so prispevki judovskih raziskovalcev vedno izjemno kvalitetni, ob natančni analizi besedila podajajo tudi njegovo duhovno sporočilo.

Zelo strokovno se posvečajo tudi vprašanju Jezusa Kristusa.

Kako vi osebno prebirate SP? Je kakšna razlika med strokovnim in duhovnim branjem?

Pri meni sta obe branji kot dvojčici, ki pomagata druga drugi. Strokovni pristop mi pomaga odkriti dobesedni pomen, ki ga je imel v mislih navdihnjeni avtor in je temelj za vso duhovno nadgradnjo. Dejansko je pa že dobesedni pomen duhovni – saj je navdihnjen. Ta mi odkrije smisel besedila in razreši marsikatero težavo, ki jo povzroča velik civilizacijski prepad med našo kulturo in čutenjem starodavnega izraelskega človeka. V tem pomenu se razodeva Božji načrt. V njegovem odkrivanju je čar svetopisemskega študija. Zanj se splača žrtvovati ure študija hebrejščine in grščine, v katerih je bilo Sveto pismo izvirno napisano, in seveda ure raziskovanja pomena besedila. Dogaja se nekaj takega kot rojevanje. Čutiš, da je Božja beseda polna Svetega Duha. Sama se ti podari. Neizmerno rodovitna je, neizčrpna, kot izvir, iz katerega piješ, a ga ne moreš izpiti. Za mnoge je. Jaz kot preučevalka Stare zaveze potem ta starodavni pomen povežem z razodetjem Jezusa Kristusa in takrat se odprejo nove globine. To je tako imenovani polni pomen Svetega pisma. Zdi se mi, kot da že dolgo znane resnice doživljam na novo, kot da se me je odrešenjsko sporočilo prvič dotaknilo. In me vabi, da ga prevedem v življenje in me ne pusti, da ga zanemarim. Poglobljanje v Božjo besedo pomeni negovanje duše. Prečiščena duša pa je sprejemljiva za nove pomene Božje besede. In tako se spirala nadaljuje ... Gotovo je za razumevanje Svetega pisma bolj kakor

strokovno znanje pomembna ta sprejemljivost za nagovor Božje besede, da me lahko vodi in popravlja. Toda za nekoga, ki je poklicno zavezan oznanjevanju Božje besede, je trud za njeno spoznavanje del njegove zavezanosti Besedi.

Svetopisemski odlomek, ki vas je nagovoril v zadnjem času?

V zadnjem času me nagovarjajo odlomki, ki govorijo o skrivnostni resničnosti, da se iz darovanja rojeva življenje. Ta resnica je prisotna že v Stari zavezi, zlasti pri prerokih, ki so bili Božji glasniki za ceno velikih osebnih žrtev in preizkušenj. Tega se kristjani premalo zavedamo in po krivici pripisujemo Stari zavezi pomanjkanje duhovne razsežnosti. Res pa je, da se je v Jezusu Kristusu razplamtelo razodetje neizmerne ljubezni, ki se ne umakne sramotenju, bolečini in smrti, da podari življenje svojim ubijalcem. Ljudje smo zelo kruta bitja, v svoji hudobiji se pogrezamo do pekla. Bog pa se je iz nebeških višin napotil v globine naše izgubljenosti, da nas dvigne, medtem ko mu zaslepljeni pljuvamo v njegovo sveto obličje. To počnemo z našim Bogom skozi vso zgodovino. On pa nas skozi vso zgodovino ne neha ljubiti. Zato mi je v zadnjem času najlepše besedilo četrti spev o Gospodovem služabniku, ki je skupaj z drugimi Izaijevimi spevi pomagal evangelistom razumeti, zakaj je Jezus toliko trpel: »V resnici je nosil naše bolezni, naložil si je naše bolečine, mi pa smo ga imeli za zadetega, udarjenega od Boga in ponižanega. On pa je bil ranjen zaradi naših prestopkov, strt zaradi naših krivd. Kazen za naš mir je padla nanj, po njegovih ranah smo bili ozdravljeni« (Iz 53,4-5).

Pogovarjal se je Klemen Ban

BESEDILO: dr. PASCUAL CHÁVEZ V.
ILUSTRACIJA: UMBERTO GAMBA

»Jaz sem kruh življenja. Vaši očetje so jedli v puščavi mano in so pomrli. To je kruh, ki prihaja iz nebes, da tisti, ki od njega jé, ne umre. Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta« (Jn 6,48-51).

Svetopisemski modrostni literaturi podoba gostije ni tuja; z njo se tam označuje modrost in nespamet in je nakazano, kako je bodisi ena bodisi druga odvisna od odločitev posamezne osebe, s čim bo hranila svoj razum in svoje srce in kako bo oblikovala svoje življenje. Za primer naj navedem besedilo iz knjige Pregovorov, ki govori o modrosti in o njenem nasprotju. »Modrost si je naredila hišo, izklesala si je sedem stebrov. Zaklala je svojo živino, namešala svojega vina in pogrnila svojo mizo. Razpošilja svoje dekline in kliče na križiščih utrjenega mesta: »Kdo je preprost? Naj pride sem!« Temu, ki pogrša razumnost, pravi: »Pridite, jejte moj kruh, pijte vino, ki sem ga namešala.« Pustite prostake, da boste živeli, stopajte po poti razumnosti« (Prg 9,1-6). Medtem pa je

Kruh življenja

»gospa norost živahna, prostaška in ničesar ne ve. Sedi pri vhodu svoje hiše na prestolu utrjenega mesta in vabi mimoidoče, ki hočejo naprej po svoji poti: »Kdo je preprost? Naj pride sem!« Temu, ki pogrša razumnost, pravi: »Ukradena voda je sladka, skriven kruh je dober.« Ta pa ne spozna, da so tam pokojni, njeni gostje so v globinah podzemlja« (Prg 9,13–18).

Jezus je takoj potem, ko je pomnožil kruh, podal razlago tega dejanja rekoč, da je mogel pomnožiti kruh zato, ker je on sam kruh življenja. S tega vidika njegova izjava »Jaz sem kruh življenja. Če kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj« ne povzroča pohujšanja, saj so si jo poslušalci razlagali v luči modrostnih knjig, z govorico prisprodob. Gre za simboličen izraz, ki govori o tem, kako je njegovo učenje prava hrana, ki hrani človeško življenje in vodi v uspeh. Pohujšanje pa se zgodi, ko Jezus doda: »Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta« (Jn 6,51). Jezusova beseda je prav gotovo kruh, ki razsvetljuje razum in krepča srce. Prav zato morejo mnogi v evangeliju razbrati novo stvarnost (Bog–človek–svet), z drugačnim pogledom in s »Kristusovo mislijo«. V evangeliju odkrivajo miselnost, ki je nasprotna tisti od sveta, in se je oklepajo z veseljem, kajti tako odkrivajo tudi smisel življenja in se navdušujejo živeti to

očarljivo in protislovno logiko. Na takšen način kristjani postajajo učenci učitelja Jezusa.

Vendar gre Jezus še dalje in razodene svojo identiteto: on je Božja Beseda, ki je postala meso v Marijinem naročju. Kdor posluša besedo, občuti lakoto po besedi, to je, po njem samem, ki je pravi kruh, zmogel nasititi najgloblje želje po sreči, življenju, ljubezni. Beseda postane kruh in učenec postane gost, povabljen v osebno povezanost, v najgloblji odnos, ki more obstajati med Bogom in človekom. Popotovanje tistega, ki posluša evangelij, poteka od poslušanja h krstu in od krsta k evharistiji. Toda, ali je res mogoče jesti mesto Božjega Sina? Ali ni to »trda beseda« za sprejeti, kot so se izrazili nekateri Jezusovi učenci (Jn 6,60), ki so se od tedaj naprej ločili od njega in niso več hodili z njim? Nad Kristusom, ki se predstavi kot beseda, v katero je potrebno verjeti, in kot kruh, ki daje življenje ljudem,

se mnogi pohujšujejo in so razdeljeni. Tudi v naših dneh. Jezusovo govorjenje se zdi nesprejemljivo tistim, ki se imajo za »modre« in se nadejajo, da imajo odgovore na temeljna vprašanja bivanja. Toda za tiste, ki so okusili moč velikonočne skrivnosti, ni drugačne izbire, kot je Petrova: »Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš« (Jn 6,68).

Ko ima kdo nadvse rad drugega, tedaj bi temu človeku podaril vse, celo svoje življenje. V tem smislu Pavel zapiše krščanski skupnosti v Tesaloniki: Hoteli smo vam »dati ne samo Božji evangelij, ampak tudi svoje življenje, in sicer zato, ker ste se nam priljubili« (1 Tes 2,8). Tako je Jezus iz telesa, ki ga je prejel od Marije, napravil najodličnejše orodje, s katerim je izrazil svojo ljubezen do nas do konca: »Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje« (Jn 15,12); v postavitvi evharistije pa je iz telesa in krvi naredil viden in učinkovit zakrament te svoje ljubezni: »To je moje telo, ki se daje za vas. Ta kelih je nova zaveza v moji krvi, ki se preliva za vas« (Lk 22,19.20). Jezus je kruh življenja in kdor je od njegovega telesa in pije od njegove krvi, živi večno, kajti od tega novega življenja se pusti preoblikovati do te mere, da ob svojem času postane razlomljen kruh in pitna daritev za druge. In, poglejte, tu je za mnoge razlog za pohujšanje nad Jezusom, nad besedo in kruhom življenja. ■

Marija, Kraljica miru,

**tudi ti si živel v svetu, ki je izgubil svoj mir,
ker je pozabil na Boga.**

**Marija, Kraljica miru,
tudi ti si občutila posledice zla,
četudi brez vsakega grešnega madeža.**

**Marija, Kraljica miru,
tudi ti si s Sinom odreševala svet,
ker si ga v svojem telesu spočela,
rodila in z njim trpela za nas.**

**Marija, Kraljica miru,
kdo bolj kot ti razume nas grešne,
naš padli, od greha ranjeni svet.**

**Marija, Kraljica miru,
kdo bolj kot ti želi vse znova
pripeljati k Sinu, Rešitelju in Odrešeniku.**

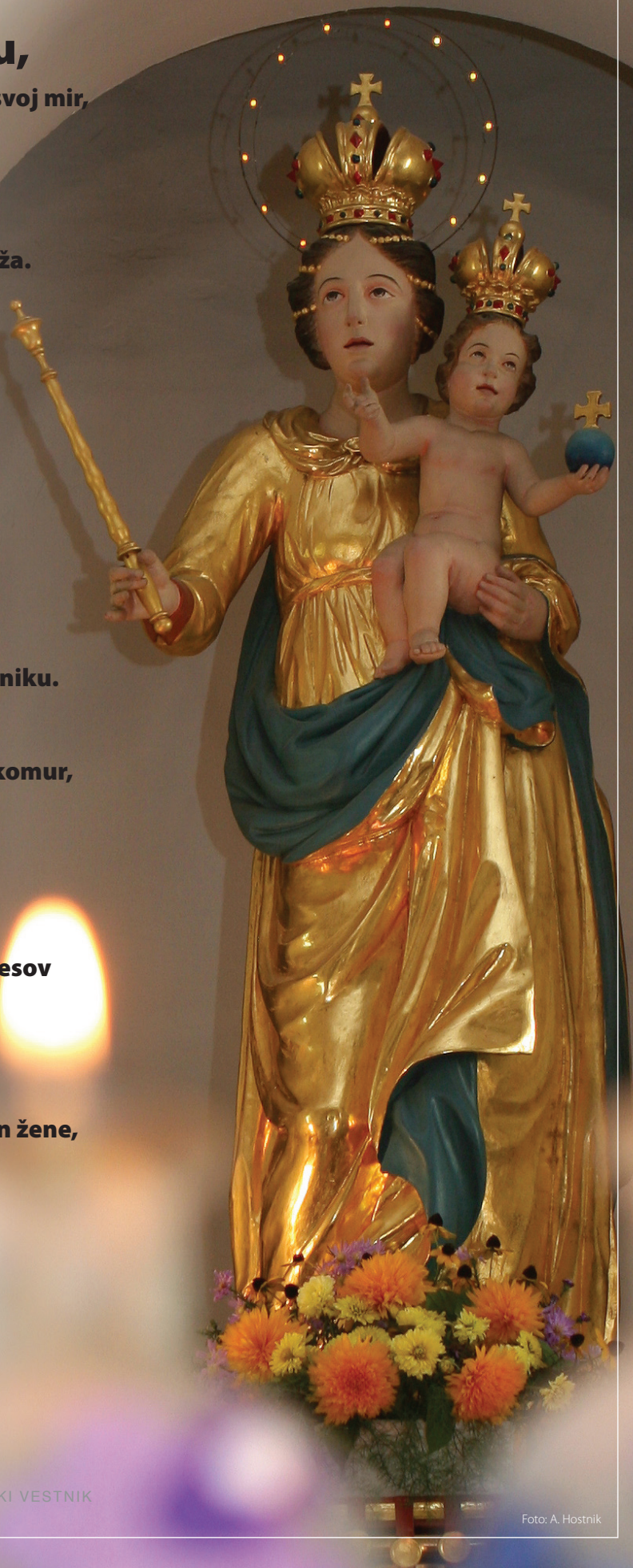
**Marija, Kraljica miru,
kdo bolj kot ti v resnici pomaga vsakomur,
ki se k tebi zaupno zateče.**

**Marija, Kraljica miru,
izročamo ti vse, ki trpijo v vojni,
ki zaradi nje bežijo, umirajo;
in vse, ki zaslepljeni od lastnih interesov
vojno povzročajo.**

**Marija, Kraljica miru,
izročamo ti žrtve nasilja:
nerojene, otroke in mlade, dekleta in žene,
izkoriščane vseh vrst ...**

**Marija, Kraljica miru,
izročamo ti nas same in vse,
ki jim nemirno srce ne da pokoja.
Pomagaj, da se osvobodimo greha
in v Bogu najdemo svoj mir.**

s. Marija Žibert

LJUDJE POTREBUJEMO DRUŽINO

Novo pastoralno leto, ki smo ga začeli z mesecem septembrom, je v slovenski Cerkvi posvečeno družini. Duhovniki in drugi pastoralni delavci smo se o pomenu družine pogovarjali na pastoralnem tečaju v prvih dneh meseca septembra. Zavedamo se, da je družina osnovna celica človeške družbe in je izrednega pomena za vsakega človeka od rojstva do smrti. Naj navedem nekaj misli ljudi, ki jim je družina nekaj svetega.

Papež Janez Pavel II. je bil prepričan o pomembnosti družine za prihodnost človeštva in Cerkve, zato jo je postavil kot prednostno točko svojega pastoralnega programa za Cerkev ob začetku tretjega tisočletja: »Končno je potrebno čisto posebno pozornost zagotoviti pastoralni družine. Ta je toliko bolj potrebna v takih zgodovinskih trenutkih, kakor je sedanji, ki je zaznamovan s splošno in globoko krizo te temeljne ustanove ... K temu vprašanju je treba pristopiti na način, da krščanske družine prek vedno bolj popolne evangeljske vzgoje ponudijo prepričljiv zgled možnosti, da je zakon mogoče živeti popolnoma v skladu z Božjim načrtom in pristnimi zahtevami človekove osebe: zakoncev in še bolj krhke osebe otrok« (Ob začetku novega tisočletja, št. 47).

Elisabeth Lukas v svoji knjigi Družina in smisel, pod naslovom Smisel družine, pravi: »Družina je že od svojega začetka varnost. Brezpogojna varnost je, dokler je nedotaknjena. Družina je zavetje za življenje in zavetje za človeka vredno umiranja. Družina je pri-

zanašanje mladosti in upoštevanje starosti. Družina pomeni vedeti, da imamo na tem svetu prostor, ki ga ne moremo izgubiti, mesto, kjer smo vedno dobrodošli, naj je človek berač ali milijonar. Z denarjem in s silo se da sicer marsikaj kupiti in izsiliti, toda ne bivanjske varnosti.«

Na drugem mestu pa Lukasova poudarja, kako pomembno je, da družina drži skupaj: »Vsaj tri četrtnine psihologov, psihoterapevtov in morda tudi nevrologov bi bilo preveč, če bi se družine naučile držati skupaj, in sicer ne le v veselju, ampak tudi v trpljenju. Držati pa skupaj ne pomeni nič drugega kot zavedati se lastne smiselne funkcije znotraj družine in vztrajati, pa naj se zgodi karkoli. Nikomur ni treba, da je slepo podložen drugemu, toda vsak mora drugega vključiti v lastni življenjski načrt, če hoče živeti v stabilni in srečni družini.«

Zdenka Zalokar Divjak o bivanjski varnosti družine pravi: »Družina je mesto največje varnosti na svetu, mesto, kjer se najprej učimo živeti drug z drugim in drug za drugega. To pa je velika dragocenost in velika odgovornost, zato velja vanjo vlagati največ svoje energije in časa. Če imamo pred očmi to preprosto rešnico, se nam najbrž ne bo težko vedno odločiti zanjo!«

Dragi molivci, usoda duhovnih poklicev je v veliki meri odvisna od ozračja v družinah. O tem dejstvu so znova v zahvalnih govorih ob novih mašah spregovorili letošnji novomašniki. Zato nadaljimo z molitvijo najprej za zdrave krščanske družine, potem za pravilno poklicno odločitev mladih

SEPTEMBER

Molimo za otroke, mladino in njihove učitelje, da v novem šolskem letu ne bi bili pozorni le na znanje, ampak tudi na vzgojo, da bi vsi skupaj zoreli v poštene državljane in dobre kristjane.

OKTOBER

Molimo za namenom, da bi molitev rožnega venca znova odmevala po naših družinah in jih utrjevala v ljubezni in zvestobi.

NOVEMBER

Molimo za svetost v naših družinah, le-ta bo pomagala mladim pri odločitvi za duhovni poklic.

MOLITVENI NAMENI

Foto: župnija Ljubljana Rudnik

in končno, da bi tisti, ki jih Bog kliče, v veri in z ljubeznijo sprejeli Božji klic. S tem namenom bomo molili tudi v soboto, 22. septembra, v naših Marijinih svetiščih: na Sveti gori, Brezjah, v Žužemberku, Petrovčah, na Ptujski Gori in v Turnišču. Pridružite se nam v čim večjem številu.

IVAN TURK, voditelj SMZ

TILEN MLAKAR

Ze nekaj mesecev se vedno bolj ogreva diskusija o morebitni gradnji enormnega igralniškega kompleksa na Goriškem. Ameriško podjetje Harrah's Entertainment je skupaj s slovenskim Hitom slovenski vladi predstavilo načrte za novi projekt, pogoj zanj pa je, da bi davčna zakonodaja naredila izjemo za takšno igralniško dejavnost in ji znižala davke. Finančno ministrstvo je res pripravilo predlog spremembe zakona, toda oglasili so se tudi mnogi državljani in skupine (tudi Slovenska škofovsko konferenca), ki takšnemu porastu igralniške de-

javnosti pri nas ostro nasprotujejo. Zato je gotovo nujno potrebna javna razprava, ki je napovedana za mesec september. Upamo, da bo čim bolj široka in objektivna.

Prednosti megazabavišča

Na spletni strani podjetja Hit lahko o prednostih projekta beremo takole: »Turistično-zabavišni center bo gostom ponujal petzvezdični hotel s 650 sobami, štirizvezdični hotel z 850 sobami, večnamenski kongresno-prireditveni del z 2000 sedeži, restavracije s 1400 sedeži, bare in klube s 400 sedeži, igralniško-zabavišni del z do 3000 igralnimi avtomati in 120 igralnimi mizami ter sprostitevni wellness-

bazenski kompleks ... Poleg dolgoročnega vpliva na razvoj regijske in slovenske turistične industrije bo center predstavljal izjemno poslovno priložnost za mnoga lokalna in regionalna podjetja ter posameznike. Sama gradnja bo lahko ponudila zaposlitvene priložnosti za več kot 4500 ljudi raznih poklicev. Po izgradnji bo center zaposloval 3200 ljudi in prinašal znatne davčne prihodke za državo in lokalne skupnosti. Poleg tega bo center za delovanje potreboval številne proizvode in storitve (hrana in pijača, različno blago, vzdrževanje in druge storitve; letno do 165 milijonov EUR), kar bo občutno vplivalo na rast vseh sektorjev regijskega gospodarstva.«

Kaj pravijo o gradnji megazabavišča mladi

Maja Mekinda

Gradnjo megazabavišča podpiram, saj po mojem mnenju prinaša več pozitivnih učinkov za lokalno gospodarstvo, od velikega števila novih delovnih mest do razvoja številnih podpornih dejavnosti, ki sicer ne bi imele priložnosti zaživeti.

Po drugi strani to razumem tudi kot vprašanje demokracije in osebne izbire – kdor želi obiskovati igralnice in se zabavati na tak način, bo to počel v vsakem primeru. Verjamem pa tudi v soobstoj različnih ljudi z različnimi željami, zato menim, da si manjšina ali večina

ne sme vzeti pravice drugim odrekati možnosti izbire.

Boštjan Rakuša

Menim, da je lahko izgradnja megazabavišča v Sloveniji koristna le tedaj, ko jo gledamo skozi oči kapitala, ki bi mogoče s tem prišel v našo državo. Sam raje živim v državi, ki je znana po pridnih in delovnih ljudeh, ki za svojo blaginjo ne potrebujejo izkoriščanja naivnih tujcev, ki ni znana po betonskih megazabaviščih, ampak po svojih naravnih lepotah itd.

Simon Čadež

Ne nasprotujem megazabavišču, saj bo s to gradnjo več pozitivnih kot negativnih učinkov. Zabavišče bo nudilo nova delovna mesta, s tem pa se bo posredno zmanjšala brezposelnost na Goriškem. Lokacija gradnje je neposredno ob italijanski meji, kar pomeni mnogo tujih gostov, ki bodo puščali velike vsote denarja v igralnicah. S tem bi se za kak odstotek povečal

državni proračun, saj po zakonu o igrah na srečo državi pripada določen davek, ki se kopiči v državni blagajni. Investitorji so Američani, ki so

pripravljene vložiti ogromno denarja - ta center naj bi bil »evropski Las Vegas«.

Tomaž Gorenc

Ko je gospodarska rast ozelo visoka, ostaja eden osnovnih ciljev države zagotoviti hiter, močan razvoj. Kot vse kaže, cilj upravičuje sredstva. In ko minister piše zakone, ki jih ne podpirati njegova lastna stranka, je jasno, da tukaj nekaj smrdi. Kako bo šele zatohlo po domovih na Goriškem in po vsej Sloveniji, če bo šlo tako naprej?

Marko Brozovič

ALI MEGAPOLOM?

Če torej povzamemo, lahko prednosti skrčimo na nova delovna mesta, večjo turistično prepoznavnost Slovenije, davčni prihodek za državo ter na splošno ugodno delovanje na vse sektorje gospodarstva v regiji. Vse to zveni seveda zelo lepo, toda glede na oster odziv mnogih ljudi se je vredno vprašati, ali so to vse posledice, ki jih bo projekt prinesel s seboj ...

Ali je tako preprosto?

Največ zadržkov in argumentov proti gradnji novih igralnic lahko najdemo na spletni strani Koordinacije za omejevanje igralništva (KOI - igralnice.ne-hvala.com). V glavnem jih povzemamo po njej.

Najprej omenimo, da je po njenem mnenju t.i. vzporedna ponudba (trgovsko središče, wellness centri, zabavišče ...) le modra marketinška poteza in subtilen in prefinjen način pridobivanja novih igralcev. O tem priča npr. podatek iz Hitovega letnega poročila za leto 2003, da od vseh njegovih prihodkov kar 79 % prihaja iz iger na srečo in le 10 % iz turistične dejavnosti, v katero pa Hit že sedaj vlaga kar precej sredstev. Zato se KOI (in tudi drugi nasprotniki projekta) osredotočajo predvsem na negativne posledice povečanja igralniške dejavnosti.

Če se lotimo najprej socioloških zadržkov, lahko med mnogimi omenimo npr., da igralniška dejavnost povečuje kriminal, spodbuja razvoj prepovedanega trga in uporabo drog (Nova Gorica je že regija z največjim številom odvisnikov v Sloveniji!), povzroča širjenje prostitucije ter splošnega hedonizma, je veliko prevelik projekt glede na lokalno skupnost (letno naj bi po

nekaterih podatkih center obiskalo cca. 6 mio ljudi!), zasvojenost od iger na srečo pa se v Ameriki kaže tudi kot vedno večji problem mladih, ne le starejših.

Za kristjane so še pomembnejši etični zadržki. Najprej so tu 2–4% odstotki igralcev, ki povprečno postanejo od iger na srečo bolezensko odvisni. Izkoriščanje teh ljudi, ki pa igralnicam prinese tudi največ dobička, je skrajno neetično. Hkrati pa je takšna tudi »tolažba«, da bo večina obiskovalcev igralnice prišlo iz Italije in drugod. Tudi če bi bilo to res, se etičen človek ne more zavestno odločiti za korist svoji državi, če s tem škoduje drugim. Na splošno pa lahko zatrdimo, da igralništvo degradira obstoječi sistem vrednot (predvsem vrednoto trdega dela za pošteno plačilo) ter razkrajata temeljno celico naše družbe – družino. To dokazuje mnogo primerov žalostno propadlih družin, ki jih je uničila odvisnost od iger na srečo.

Poglejmo še zadržke proti ekonomskim pridobitvam, ki so glavni argument zagovornikov gradnje. V svetu obstaja veliko raziskav, ki dokazujejo, da igralništvo državi povzroča dvakrat več posrednih stroškov (zaradi povečanja stopnje kriminala in števila samomorov, bankrotov, s stresom povezanih bolezni, zaradi socialnih in družinskih stroškov novih odvisnikov od iger na srečo itd.) kot pa dobička. Poleg tega se KOI sklicuje tudi na raziskave, ki dokazujejo, da širitev

igralniške dejavnosti praktično ne odpira novih delovnih mest, ker pride v veliki večini primerov do prezaposlitev in kanibalizacije manjših podjetij. Hkrati pa je nerazumno ob tako slabem poznavanju vseh stroškov igralništva, ki so kljub vsemu še zelo neraziskani, davke še dodatno znižati. Že s sedanjim vedenjem ugotavljamo, da igralništvo ne pokrije državi vseh stroškov, ki jih ustvari. V vsakem primeru pa je v nasprotju s potencialnim dobičkom težko računati vso posredno škodo oz. stroške, ki največkrat niso merljivi v denarju, temveč v razbitih družinah in človeškem trpljenju.

Ustvarimo si svoje mnenje!

Za uspešno delovanje demokratične družbe je bistvenega pomena, da do vprašanj vsakdo zavzame svoje stališče. To pa zahteva tudi posameznikovo odgovornost, da se potruji, da pridobi čimbolj objektivne podatke, iz katerih si ustvari svoje mnenje. Zato naj bo ta članek predvsem spodbuda, naj vsak bralec še dodatno pobrska po raznih podatkih o morebitnih posledicah te družbene stvarnosti, ki bo morda čez nekaj let bistveno sooblikovala naš način življenja. |

Sestra **Lorella**

BESEDILO: KARMEN JENIČ
FOTO: TEAM B

Sestre hčere Marije Pomočnice letos praznujejo 25 let prihoda v Angolo. 25 let veselja in trpljenja, razdajanja in prejemanja, molitve in dela. Marija Mazzarello, svetnica preprostega srca in misijonske gorečnosti, je v pismu sestri misijonarki zapisala: »Zapomni si, da ni dovolj začeti; potrebno je nadaljevati; vedno, vsak dan se je potrebno bojevati.«

Tako mineva tudi 25 let vztrajanja in bitke sester za dobro, sveto, Božje. Veja na tem deblu sester salezijank, ki svoje življenje delijo z angolskim ljudstvom, je tudi s. Lorella, pristna Italijanka, ki je s svojim živahnim temperamentom popestrila naše misijonsko delo.

Po nekaj dneh v Angoli že strmim nad veseljem in delavnostjo sester salezijank. V Bengueli so sicer štiri, a trenutno je ena na oddihu v domovini. Spoštujemo s. Juraci, Brazilko, ki je hišna predstojnica te skupnosti, opazujemo s. Branco, domačinko, kako se ukvarja z najmlajšimi v vrtcu, ter občudujemo s. Lorello in njeno vsestranskost.

Opazujem razliko med slovenskimi sestrami in misijonarkami, pri katerih ta mesec živim. Razlika je in je hkrati ni. Lahko bi priredila Pavlovo

misel in zapisala, da so različni kraji in kulture, salezijanski duh pa je isti. Sestre živijo po don Boskovi formuli, katere rezultat je svetost. Dobra dela. Veselje. Opravljanje vsakodnevnih dolžnosti. In še drži, ki je nas vse najbolj nagovorila in nad katero smo najbolj strmeli – preprostost. In še talent, ki smo ga najbolj občudovali in se lahko le učili – vsestranskost.

Opazovanje njihovega življenja nas je napolnjevalo z občudovanjem in nas spodbujalo pri delu. Ko zbolim za malarijo, je s. Lorella tista, ki prevzame skrb nad menoj. Imam 39 °C in ob odprtih oknih me pelje v bolnišnico. Ne vem, kam naj se primem, ker je cesta vsa razdrta in avto kar poskakuje po tistih jamah. Nato me prime za roko, ker komaj stojim, in me odpelje ... k vulkanizerju. Bila sem tako izmučena, da se mi ni zdelo nič čudnega,

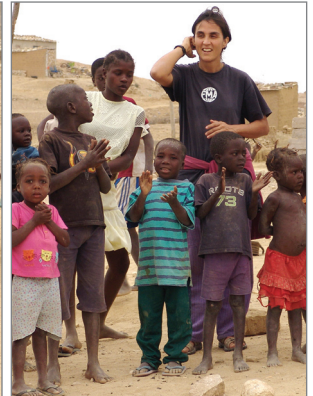
Misel ob začetku pouka

1. zbor sester HMP angolske vizitatorije

Domačinka s. Branca

Veselje ob najubožnejših

če bi tam nekje za avtomobilskimi gumami sedel zdravnik z iglo za odvzem krvi. Toda s. Lorella: »Šalim se, zdravnik je v sosednji stavbi.« Medlo se nasmehnem in si kljub slabosti oddahnem, da med sestrami zaradi moje bolezn ni nobenega odvečnega vznemirjenja.

Ker zaradi bolezn ne smem iz hiše, slonim na podbojih vrat in gledam s. Lorello, kako kuha kosilo. Saj ji sploh nimam kaj pomagati ... Nož se suka po zraku in vse je narejeno en, dva, tri. Naslednji trenutek sedem v kapelo. Ne minejo tri minute in v kapelo že pride s. Lorella. Z ikebano. Mar ni malo prej kuhala kosilo? Kdaj le je imela čas narediti ikebano? Po kosilu gledam skozi okno svoje prijatelje, ki ustvarjajo z otroki, ter pred hišo zagledam s. Lorello. Čopič ima v roki in barva napis za bližnji misijonski shod.

Misijonarka, ki jo je petnajst let življenja med Angolci naučilo hitrega, a natančnega opravljanja svojih dolžnosti. Je vse v enem. Hišna ekonomka, ki mora pogumno primerjati nastale stroške in tenko denarnico. Nadzornica gradnje kapele in dvorane, ki hodi naokrog, na trenutek trdo prime v roke kakšnega delavca, ki ga je kaj polomil, vendar mu nikoli ne pozabi nameniti nasmeška. Kuharica. Zdravnica. Vrtnarica. Umetnica. Katehistinja. In gotovo še kaj, kar smo spregledali v tistih nekaj tednih sobivanja. Predvsem, kar smo spregledali v njeni notranjosti. Kot misijonarka mora imeti gotovo veliko in široko srce.

En mesec bivanja v Angoli je bil zame premalo, da bi dojela, kako velik je misijonski poklic. Še vedno ne dojamem. Vsaj malo bolj pa mi je ta veličina jasna po pogovoru s salezijanko,

ki je dvajset let živela v Afriki, potem pa s povratno karto prišla na oddih v Slovenijo v prepričanju, da se vrne med svoje Malgaše. Ni bilo tako. Bog je ni želel več imeti tam. Poslal jo je na sosednjo Madžarsko. Marsikomu bi se sesul svet. Njej se ni. Njen vzdih je bil DA. Njena obrazložitev pa: »Misijonarji smo na razpolago Bogu. To je prava avantura vere, ki se ji ne smemo izneveriti iz sebičnih razlogov.«

To je definicija misijonskega poklica. Na razpolago Bogu, ki potrebuje delavcev, ki mu na poziv pogumno odgovorijo: »Tukaj sem, pošlji mene.« V Afriko, Evropo ali kam drugam. Kamorkoli. Zaradi tega DA lahko letos praznujemo navzočnost sester v Angoli in se tako veselimo tudi novih ljudi, ki po zaslugi misijonarjev okušajo Kristusovo ljubečo navzočnost. |

JOŽICA IN MARJAN ŠUŠTAR

OB NOBENI STVARI NE ZORIŠ TAKO KOT OB OTROCIH

Jožica in Marjan Šuštar sta poročena 24 let. Rodilo se jima je osem otrok, ki so stari od sedem do dvaindvajset let. Kako to, da sta se odločila za tako številno družino? Zakaj otroke sploh imata?

Ko sva se pripravljala na zakon, sva se pogovarjala tudi o otrocih. Oba izhajava iz urejenih družin s po štirimi otroki. Ugotavljala sva, da nam je bilo v družini lepše kot tistim, ki so bili edinci oz. so imeli samo enega brata ali sestro. V bratih in sestrah sva imela prijatelje, kakršnih drugje nisva našla, vzgajali smo se k medsebojni solidarnosti in delitvi dobrin. Zato sva se pogovarjala o tem, da bi tudi midva imela več otrok.

V zamisli Božje ljubezni

Otroke imam rada, zato sem se odločila za poklic učiteljice in katehistinje. Štiri deklice so se rodile druga za drugo v malo manj kot dveletnih presledkih. Pred skrivnostjo materinstva in očetovstva sva stala ob vsakem spočetju. Bog, ki je sam ustvaril svet brez svetovalca, se je uklonil svobodni odločitvi moža in žena za ali proti otroku. Zato težko govorim o načrtovanju spočetja, saj je vsak od najin角度 otrok

živel v zamisli Božje ljubezni od vekomaj. Ob rojstvu vsakega otroka sem se čutila srečnejšo in bogatejšo. Po četrtem otroku pa sva se začela vpraševati: »Kaj pa sedaj? Ali naj se odločiva še za kakšnega otroka? Ali nimava že s temi dovolj skrbi, dela, stroškov?« Z možem sva se veliko pogovarjala o najinem odnosu do otrok, o negotovosti v tem, da bi se odločila še za kakšnega. Vse svoje dvome, strahove in želje sva v molitvi polagala pred Boga in ga prosila, naj nama pomaga, da se bova pravilno odločila. O tem smo se pogovarjali tudi z moževim bratom, ki je duhovnik. Rekel nama je: »Zakaj govorita samo o sebi: Kako bova? Ali zmoreva? Prepustita se Božji ljubezni, naj bo v vajini medsebojni ljubezni tudi dovolj prostora za Boga. Razmisli ta o tem, kaj Bog pričakuje od vaju!« Te duhovnikove besede so naju privedle do tega, da sva

Foto: Arhiv družine Šuštar

več razmišljala o najinem odnosu do otrok. Ugotavljala sva, da misliva, da so otroci predvsem najina lastnina, saj sva se zanje odločila midva. Začelo se nama je dozdevati, da mogoče le nimava povsem prav. V tej negotovosti sva večkrat vzela v roke Sveto pismo. Najbolj so naju nagovorile pripovedi o Jezusovem otroštvu, saj so nama bili ti odlomki zaradi rojstva najin角度 otrok najbližji. Moč Božje besede, ki je na naju delovala ob prebiranju teh odlomkov, nama je dajala poguma (»Ne boj se Marija ...«), moči (»Moč najvišjega te bo obsenčila ...«), veselja (»Moja duša povečuje Gospoda ...«). Vabila naju je k pogostemu srečevanju najinega še nerojenega otroka z Jezusom v svetem obhajilu (»se je dete v mojem telesu od radosti zganilo ...«). Ko sva bila v dvomih in sva se tolikokrat vpraševala o pravilnosti najine odločitve, naju je Božja beseda vabila, naj slediva zvezdi, ki nama jo je v teh trenutkih pošiljal na pot Gospod (npr. pogovor z duhovnikom, kakšnim drugim parom ...). Ob rojstvih najin角度 otrok sem se čutila zelo povezano z Božjo Materjo in jo vedno znova prosila, naj nama pomaga pri vzgoji najin角度 otrok, saj je tudi sama vzgajala Jezusa, »da je napredoval v modrosti, starosti

in priljubljenosti pri Bogu in ljudeh.« (Lk 2, 52)

Otrok je Božji dar

Vse otroke sva si z možem želela, toda ni se nama sanjalo, kdo je sploh spočeto bitje, kakšno bo ob rojstvu in kasneje v življenju. Kolikokrat sva se kasneje, ko je prihajalo do težav, vpraševala: »Ali je to tisti otrok, ki sva ga z ljubeznijo načrtovala, pričakovala, pestovala in ga vzgajala? Kje je sedaj? Zakaj je povsem drugačen od najinih predstav?« Otro-

želiš in nama še enkrat zaupaš življenje v oskrbo, ga sprejemava v VERI vate, čeprav nama je toliko stvari nejasnih; v ZAUPANJU vate, saj bo to vendar tvoj otrok, za katerega znaš sam bolje skrbeti od naju. Predvsem pa ga želiva sprejeti iz LJUBEZNI do tebe.« Odločitev za otroka je pogosto kot skok v neznano, vendar skok v zaupanju, da bo Bog Oče za vse najbolje poskrbel. Rodili so se nama še drugi otroci. Njihovo življenje doživljava kot dar, kot čudež, kot veselje, kot lepoto in

mati in vsak oče si zastavljata svoja vprašanja in iščeta nanje svoje odgovore. Naju odgovor, da imava otroke zato, ker jih je hotel Bog, povsem zadovolji. V njem najdeva razlog za hvaležnost in starševski ponos, veselje in upanje, predvsem pa trdnost, pogum in smisel najinemu služenju otrokom in po njih Bogu. Kdaj pa kdaj si upam celo prijeti Boga za besedo in klicati na odgovor: »Če si nama dal ti otroke in si nama dal take in ne drugačnih, potem nama dovoli, da te

Foto: Arhiv družine Šuštar

ka (punčko ali fantka), kakršen se je rodil, je hotel samo Bog. Ko sva po rojstvu držala najine otroke v rokah, je bilo to za naju kot čudež, kot srečanje z Bogom. Po pogovoru z duhovnikom sva konkretno doživela: OTROCI SO BOŽJI DAR. Spoznavala sva, da so otroci za naju največji dar, da so nam od Boga zaupani in dani. Če jih starši pojmujejo kot dar in se trudimo z njimi, Bog vedno daje svoj blagoslov. To spoznanje naju je privedlo do tega, da sva ponovno rekla Bogu DA: »Če

bogastvo, ki se z leti samo množi. Ob vsakem otroku bolj odkrivava Božjo ljubezen, ki po njem prihaja med nas. Vsak dan se zahvaljujem Bogu za milost, da smem biti mati, za milost, da smem vzgajati toliko otrok za večnost.

Skrivnost starševstva

Nikoli nama ne bi bilo treba razmišljati o skrivnosti očetovstva in materinstva, če otrok ne bi imela. Hvala pa Bogu, da lahko ob najinih otrocih razmišljava o tej skrivnosti. Vsaka

večkrat spomniva in opomniva, da najini otroci niso samo najin problem, ampak tudi tvoj.« Bog odgovarja vsaki materi in vsakemu očetu posebej, saj je tudi vsak od naših otrok za Boga nekaj posebnega. Hvaležna sva mu, da nama kljub najinim napakam in slabostim zaupa v »upravljanje« toliko življenj. Zaupava mu, da nama bo še naprej dajal dovolj moči in poguma in bo ob nama vedno, tudi takrat, ko bova mislila, da sama ne bova zmogla več. |

Prinašalec Božje dobrote

Poteze bogopodobnosti so na misijonarju Majcnu bile očitne, kot so zapisali nekateri: Ob njem sem imel občutek Božje navzočnosti. Toliko Božjih lastnosti je sijalo iz njegovega dolgega življenja, da ne moremo drugače, kakor vzklikniti: Hvaljen bodi Bog – v svojih angelih in svetnikih!

Iz osebnega poznanstva, iz pogovorov z ljudmi, ki so ga poznali, in iz pisem lahko med drugim izluščimo naslednje poteze.

Srčno dober – Prava, nena-rejena, globoka srčna dobrot. Žlahtnost, ki jo je bilo čutiti ob vsakem srečanju. Kot zveni don Boskovo priporočilo: »Vsi, s katerimi govoriš, naj postanejo tvoji prijatelji.« Dobroto srca je bilo ob njem čutiti, bila je kar nalezljiva. Ob njem ni bilo mo-goče biti grob, zadirčen ...

O drugih vedno dobro – S kakšnim ognjem je govoril o misijonarjih, o svojih sodelavcih. Nenehno je bil poln hvale in občudovanja, kakor da bi bili sami idealni ljudje: Keréc, Janež, s. Konstantina, Meolíc, Mrzel, Pavlin, Lenček, Wolbang, enako o vseh drugih ...

Pozoren poslušalec – Kot bi ne imel drugega opravka, tako se je posvetil poslušanju sogo-vornika. Kdorkoli je bil. Z ničim-er ni dal vedeti, da je dolgo-

časno, da ga ne zanima, da ima druge, pomembnejše opravke.

Spoštljiv do vsakega – Ni gledal na osebo: do vsakega se je vedel z velikim spošto-vanjem, kakor bi bil najvišji. Otroka je cenil enako kot vsakega odraslega. On je vedel, da pred Bogom ni cesarjev in ne sužnjev.

Prisrčno hvaležen – Za vsak dar se je zahvalil, ne glede na njegovo vrednost in ne glede na to, kdo mu ga je dal, ali zanj ali za misijone. Vsakega dobrotnika si je zabeležil. Tudi, če je za zahvalo porabil več, kot je

Andrej Majcen, 1904–1999

dobil, je to storil enako kot za največji dar. Tako pozorno se je zahvaljeval za vsako najmanjšo uslugo.

Neutrudno delaven – Neugnana energija ga je gnala vedno naprej. Hkrati je bil vaje opravljati veliko dolžnosti. Vedno je zmozel vse, ker je bil pri tem discipliniran, ker ni izgubljal časa in se je loteval bistvenih stvari, ne pa tratil časa s postranskimi in nepomembnimi opravili.

Oznanjevanje je vedno imelo prednost pred vsem drugim.

Globoko ponižen – Nikdar ni kaj posebej pripisoval sebi. Ni pa prikrival dobrega, ki ga je storil, saj ga je, kot je govoril, Bog po njem storil. Pripovedoval je o sebi tako, da je v ospredje postavil dela ljubezni. Tuja mu je bila sleherna lažna skromnost. Vesel je bil, da ga je Bog uporabil za velike stvari.

Duhovno urejen in dosleden – Do konca, do zadnjih dni, ko se je izgubljal, je premišljevanje opravljal z notesom in svinčnikom, kot kak novinec, ki se šele uvaja v duhovnost. Vsak dan, dosledno, vztrajno, do potankosti: sklep do sklepa ...

Zaupljivo pobožen do Marije – Morda je bilo nekaj podobnega kot pri don Bosko: vse, kar je bil in kar je storil, je pripisoval Marijinemu milostnemu delovanju.

Srcem don Boskov sin – Vedno in povsod je bil jasno prepoznaven: salezijanec. Enako je spoštoval in cenil doslednost drugih, tako duhovnikov, redovnikov kot misijonarjev. Z vsemi je bil iskren prijatelj in sodelavec. Zanj je bilo vseeno, kdo je kdo, štel je le prijateljstvo in sodelovanje.

Daj mi duše, drugo vzemi – Za blagor duš ni poznal ne od-mora ne izgovora. Kadarkoli ga je kdo poklical, je s pripravljenostjo vzkliknil: »Že grem!« Nikdar ni rekel: »Zakaj pa ne pokličete drugega!« Tak je bil vse življenje, za vse dolžnosti. To je bila drža, trajna in dosledna, do konca izdelana. Zares don Boskova apostolska duhovnost. |

KEREČEV SKLAD

Za salezijanske misijon(ar)je in za stroške v pripravi postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja MAJCA ste od 24. junija do 24. avgusta 2007 darovali:

A. P., Ahčinovi, Bartol A., Bartol J., Belak M., Benet F., Bevc P., Bezek D., Bico M., Bizjak A., Boršič L., Božič A., Bradeško A., Brezavšček R., Brodarič M., Burja V., Čeferin M., Čuk M., Demšar A., Demšar E., Drašček P., Drnovšek M., Drnovšek Z., Ferjančič F., Ferkolj L., Filipič V., Galin M., Garbus M., Golob B., Goršič I., Gregorčič M., Grmšek A., Hladnik C., Hočevar A., Hočevar J., Humar F., Hvala Z., Iskra I., Jakša A., Janežič A., Jeglič M., Jelen F., Jernejčič J., Jeršin M., Jevnišek Z., Kadunc M., Kandare M., Kastaneto M., Kejžar R., Kerec M., Kocjan M., Komljanec L., Kordan A., Koritnik J., Kos A., Kotnik M., Kotnik Š., Kovačič J., Kramer M.J., Krč Grobelnik M., Kregar E., Kreslin M., Kržišnik Z., Kukec M., Kurent J., Kustrovi, Lakner B., Lapanja K., Levstek M., Logar I., Lorber M., Loredan I., Macerl I., Marovt F.A., Mavčevi, Mavrič M., Mazi J., Meglen I., Menart A., Mirt A., Mivšek I., Modrijančič I., Mrzel S., Novak A., Obretan M., Ogrin F.I., Omladič A., Pečkar K.M., Pekolj Š., Pere A., Perovšek F., Perušek M., Petrovič J., Pleterski M., Podgrajšek F., Popič A., Popit J., Prhavic J., Prijatelj F., Prošek A., Pšeničnik G., Recek V., Rihar A., Rot M., Rovšek F., Rupar L., Samsa L., Selan L., Starman T., Strniša A., Šimnovec T., Škufca A., Šoberl B., Šter L., Štrukelj M., Tekavec M., Turk R., Urleb M., Verbič D., Veršnjak L., Vesel M., Vidmar M., Vivod M., Volarič Z., Volavšek J., Vrbnjak T., Wojčicki M., Zaleznik T., Zaman I., Zornik Z., Zupančič A., Zupančič U., Žagar M., Željko M., Žerjal M. in nekateri neimenovani dobrotniki.

Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar osebno na Rakovniku, po poštni nakaznici oziroma na transakcijski račun Salezijanskega vestnika (gl. str. 3) s pripisom "MIS".

Vsem iskren »Bog plačaj!«

ZA SALEZIJSKE MISIJONARJE

Misijonar Andrej Majcen stalna razstava v rakovniškem gradu

Kakor že veste, smo se salezijanci v Vietnamu in v Sloveniji odločili, da začnemo s pripravami na postopek za beatifikacijo misijonarja Andreja Majcna (1904–1999). Mnogi ste dobili knjižico Pričevalec dobrote, ki vam je kratko predstavila njegovo življenje in delo. Marsikdo se je že odzval in nam sporočil svoje spomine na g. Majcna ali nam posredoval njegova pisma. Ponovno naprošamo vse, ki morda še hranite njegova pisma ali kaj drugega, da nam to sporočite. Prav tako morebitna uslišanja po Majcnovi priprošnji (molitev imate v omenjeni knjižici).

Skupina petdesetih romarjev je 9. junija letos prehodila del poti v domovini, kjer je živel naš misijonar: Rakovnik – Maribor – Kozje – Radna. Morda bi tudi drugi hoteli prehoditi isto pot?

V rakovniškem gradu smo postavili stalno razstavo o življenju in delu misijonarja Majcna. Ob ogledu stvari iz Majcnove zapuščine smo vam pripravili misijonsko katehezo, ki jo prilagodimo šolarjem, mladini ali odraslim. Za ogled razstave priporočamo, da se najavite in se dogovorimo za čas in način ogleda (nimamo stalnega dežurstva). Prijavite se lahko pisno: Tone Ciglar, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana; po

telefonu: 041/317–318; po e-pošti: tone.ciglar@salve.si (ali izjemoma tudi v vratarnici: 01/427–3–028).

Soboto 29. in nedeljo 30. septembra 2007 bomo na Rakovniku posvetili spominu misijonarja Andreja Majcna:

– v soboto: ob 17.00 molitve na Majcnovem grobu na ljubljanskih Žalah

– v nedeljo: srečanje salezijanske družine in pobožnost zadnje nedelje

- 14.00 blagoslov in odprtje razstave o misijonarju Majcnu v rakovniškem gradu

- 14.30 molitev rožnega venca, da bi Bog povečal Majcna na čast oltarja

- 15.00 predstavitev svetniškega lika misijonarja Majcna in sv. maša

Vabljeni vsi, ki ste rajnega poznali, da se tega slavlja udeležite.

Prosimo vas, da tudi druge seznanite z osebnostjo g. Majcna. Če potrebujete knjižice Pričevalec dobrote ali samo kartonček z molitvijo, nam sporočite, da vam pošljemo. Predvsem pa ste vabljeni k zaupni molitvi, da Bog poveča svojega zvestega služabnika Andreja Majcna tudi tako, da bo uslišal naše prošnje po njegovi priprošnji. Bog daj, da bi bili vredni novega svetniškega kandidata.

Tone Ciglar

Otroško veselje in **pesem zvonov**

Čeprav so poletni počitniški meseci namenjeni predvsem oddihu, življenje na Rakovniku ni zamrlo. Tudi letos je bilo še posebej živahno v mesecu juliju, v času poletnega oratorija, ki je trajal kar tri tedne. Udeleževalo se ga je okrog 150 otrok in nekaj deset animatorjev, ki so skupaj s kaplanom Metodom pripravili otrokom pester duhovni, kulturni in družabni program. Ob koncu tedna, ob petkih, so si starši in sorodniki z zanimanjem ogledovali, česa so se otroci naučili in kaj vse so izdelali v ustvarjalnih delavnicah. Tri številke oratorijskega glasila Bobrov glas, ki so ga mladi novinarji sami ustvarili in zavzeto prodajali, bodo ostale trajna priča pestrega dogajanja na letošnjem oratoriju.

Razveseljiva novost letošnjega rakovniškega oratorija je novo igrišče z igrali za otroke, zlasti najmlajše. Starši in otroci so takšno igrišče že dolgo pogrešali in ga težko pričakovali, zato je bilo veselje ob njegovem odprtju še toliko večje. Mnogi otroci, ki so večkrat stali ob strani, lahko sedaj na igralih preizkušajo svoje moči in spretnosti, na gugalnicah pa okušajo prijetnost medsebojne prijateljske povezanosti.

Zdi se, kot da ob veseli razigranosti otrok tudi zvonovi v rakovniškem zvoniku niso mogli mirovati. Prav v času oratorija so se namreč pogosto oglašali, posamično, v dvojicah ali vsi skupaj. Že dalj časa smo čutili potrebo, da bi s pomočjo novih znanj in sodobne tehnike na novo uredili zvonjenje in bitje cerkvene ure. Ob koncu tega zahtevnega in predvsem strokovnega dela smo lahko upravičeno zadovoljni. Cerkevna ura bije veliko bolj blago in natančno, rakovniški zvonovi (pet v enem zvoniku in šesti – svetoletni – v drugem) pa se sedaj oglašajo veliko bolj ubrano in tako prispevajo svoj delež k lepoti in veličastnosti tega Marijinega romarskega svetišča.

Vse od praznika Marije Pomočnice v mesecu maju, ko smo ob kapeli lurške Matere Božje nad rakovniško cerkvijo namestili romarski nabi-ralnik, skrbno zbiramo molitve, prošnje in zahvale, ki jih romarji izročajo nebeški Materi. Zapiso so odraz mnogih potreb in preizkušenj, ki jih prinaša življenje, ter hkrati velikega zaupanja v varstvo in pomoč Marije Pomočnice. Salezijanci na Rakovniku, tako kot smo obljubili, vse prošnje in molitve dan za dnevno vključujemo v svoje molitve in da-

ritve svete maše. Še posebej pa molimo po teh namenih vsako zadnjo nedeljo v mesecu pri popoldanski sveti maši (ob 15. uri). Številne maše, ki se teden za tednom darujejo v rakovniški cerkvi »v zahvalo Mariji Pomočnici«, najbolj zgovorno pričajo o tem, kako mogočna je Marijina priprošnja pri Bogu in kako resničen je napis nad vhodom v rakovniško cerkev: O Marija, pomočnica bila si in boš nam ti.

Janez Potočnik
ravnatelj Salezijanskega zavoda Rakovnik

Za obnovo Rakovnika ste od 24. junija do 24. avgusta 2007 darovali:

Ambrož R., Ambrožič M., Bečaj D., Bobnar F., Černič T., Čuk M., Galin M., Garrbus M., Goršič I., Hočevnar A., Huth D., Ivkovič L., Jernejčič J., Jeršin D., Jurca I., Kastelic M.F., Kordan A., Kos M., Kovač M., Kramar E., Kramer M.J., Mavrič M., Metelko A., Napast S.F., Novakovi, Omladič A., Pekolj Š., Petkovšek U., Pevec L., Pišek M., Popič A., Pšeničnik G., Punčoh A., Radi S., Raspotnik T., Rihar A., Robnik M., Sušnik M.N., Šavs N., Štuhec F., Urleb M., Vodovnik F., Vodovnik P., Vučko T., Zakrajšek E., Zaleznik T., Zaman I., Žukovec J., Žuraj A., župnija Rakovnik in nekateri neimenovani dobrotniki.

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:

Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana
SI56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK' ter nas tudi obvestite o namenu nakazila.

NAJ VAM GOSPOD POVRNE

Foto: B. Cuderman

priporoča JOŽE ZADRAVEC

Živeti z dobro knjigo!

Da »Brati«, kaj je to? »Knjiga« – traktor na asfaltirani cesti našega časa. »Na knjigah je vedno več prahu.« Tako in podobno razmišljajo zasvojenči računalnikov, televizije, radia ... »Zakaj bi sploh brali, zakaj bi se mučili s črno-belimi stranmi, ko pa lahko gledamo celo mavrično paletto barv?« Le kdo bo bral »dolgočasne knjige«, ko pa je angleška nadaljevanka na malih zaslonih zabavnejša. Otroke pritegne pisani svet raznih igrvic mnogo bolj kot šolsko branje, pisanje nalog, razgledi iz učbenikov. Nekatere knjige ležijo po najtemnejših, zaprašenih kotih podstrešja, druge končajo med zublji plamena, tretje v zabojniku za odpad, četrte pod strešnim napuščem, ropotarnici, skladišču in drvarnici. Kogar je usoda speljala v to slepo ulico, naj se Bog usmili njegove duše – duše starca!

Ob babilonski reki

Alojz Rebula, MOHORJEVA, Celje

Z izpovedjo psalmista Ob rekah Babilona, tam smo sedeli in jokali, ko smo se spominjali Siona, napoveduje Rebula že na samem začetku romana resnično zgodbo slovenskega 20. stoletja: posega v epilog državljanske vojne na Slovenskem, v usodo poražene protirevolucionarne strani, obsojene na izginotje, v svojem ostanku pa na dramatični eksodus in v domotožno diasporo. »Tako ta roman pomeni nekako vstop v svojevrstno

ustvarjalno praznino,« je zapisano na zavihku knjige. »Piscu pa ni šlo za njeno literarno izpolnitev, saj je delo nastalo iz dolgoletnega trpečega vživljanja v tragiko državljanske vojne, z dodatno tragiko izselitve dvajset tisoč Slovencev, s sledečo razpršenostjo po svetu, od Kanade do Argentine in Nove Zelandije.« Za glavnega junaka si je izbral tujca, Angleža, humanitarnega delavca v taboriščih na Koroškem; tega – Richarda Nivelsona – ljubezen do Slovenke tako rekoč duhovno posloveni.

Zgodba gospoda Sommerja

Patrick Süskind, ilustr. Sempe
MOHORJEVA, Celje

Prvoosebna »otroška« pripoved, na prvi pogled polna nepomembnih podrobnosti, nas na žlahten način uvede v nemško občutenje povojnega časa, v katerem se krivda prepleta z neustavljivo željo po novem

življenju. »Pisec« ilustracij Jean-Jacques Sempe pa s svojimi risbami navidez otroško naivno, a iskriivo, »pripoveduje« zgodbo gospoda Sommerja. Nekateri imenujejo pripoved »klasično novelo«.

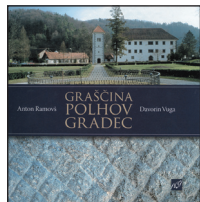

Deček Nikec »zmore razumeti skrivnost gospoda Sommerja, ki je odrasli takrat niso mogli, a tudi on le na pol razume uganko, sluti trpljenje«. Zgodba je hkrati polna namigov na vojno, Sommerjeva zgodba razkriva grozo, tišino in stisko povojnih let.

Graščina Polhov Gradec

Anton Ramovš / Davorin Vuga,
MOHORJEVA, Celje

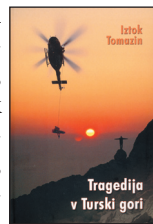
Spomenik »kraljevi roži« je pred desetletji dočkal svojo prenovu, sedaj pa kot »kamnita in kulturna dediščina« tudi pisni in slikovni dokument nastajanja, spreminjanja, razcveta skozi stoletja. Davorin Vuga v svojem predgovoru zapisuje: »Resnično mi je v čast, da sem k preučevanju kamnitih ostalin in arhitekturnih ter spomeniških ostalin graščine lahko pritegnil tako uglednega strokovnjaka in znanstvenika in se ob njegovi živi sproti razlagi o posameznih klesarskih značilnostih in kamnarskih veččinah lahko seznanjal s področjem kulturne dediščine, ki mi je bilo do takrat manj znano ali pa sploh neznano.« Zapis obeh avtorjev imata že svojo zgodovino, za monografijo sta zorela z novimi pregledi, izboljšavami in pristopi.

Tragedija v Turski gori

Iztok Tomazin, DIDAKTA, Radovljica

Iskrene in pretresljive pripovedi ter razmišljanja udeležencev in očividcev ene najhujših nesreč v zgodovini slovenskega gorskega reševanja (10. junij 1997), ki je pretresla slovensko in mednarodno javnost, so sedaj zbrane v obsežni knjigi; ob pomoči bogatega fotografskega gradiva bralca popeljejo v svet gorskega reševanja. Gre za strnjen besedilni in slikovni prikaz dramatičnih dogodkov pred nesrečo, med njo in po njej. Izток Tomazin, avtor knjige, je tudi sam alpinist, himalajec, gorski vodnik, literat, predvsem pa gorski reševalec, izkušen zdravnik Gorske reševalne zveze Slovenije. Med štiridesetimi sodelavci so gorski reševalci, zdravniki, člani posadke helikopterja in svojci ponesrečenih. Tomazin je avtor mnogih knjig, ki ponujajo dramatično napeto, a obenem tudi leposlovno dognana in duhovno poglobljena branje.

Umetnost ljubezni

Chiara Lubich, NOVI SVET, Ljubljana

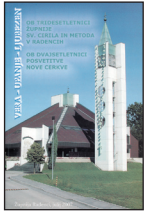
Temeljna idejna izhodišča drobne »enciklopedije« drobnih vsakdanjih izkušenj, iz katerih zorijo neštne radosti, so ubesedena v naslednjih besednih zvezah: Ljubiti vse, ljubiti prvi, ljubiti kakor samega sebe slednjega, ki nam ga Bog pošilja na našo življenjsko pot – od zjutraj do večera, iz meseca v mesec, iz leta v leto. Komur je to vsakdanja drža, je odkril tajno življenje, kot ga je Bog namenil slednjemu človeku. Komur je to največja vrednota, ta spreminja svet v dragoceveno vezeno, ki jo ustvarja Božji Duh. V to srčiko je zadel papež Janez Pavel II. z besedami: »Že leta dolgo se vsak dan zavedam, da sta v današnjem svetu, v življenju narodov, družb, raznih okolij in ljudi zelo navzoča sovraštvo in boj. Sta načrtovana. Potrebna je torej ljubezen, potreben je program ljubezni. V svetu je potrebna navzočnost ljubezni, da bi se spopadli z velikim sovražnikom, ki grozi človeštvu, ki grozi človeku, da bi bil brez ljubezni, s sovraštvom, z bojem, z različnimi vojnami, z različnimi zatiranjimi ... a ljubezen je močnejša.«

Vera – upanje – ljubezen

Zbornik ob 30-letnici župnije sv. Cirila in Metoda, župnijski urad RADENCI

Praznovanje župnije Radenci: 20-letnica posvetitve nove župnijske cerkve in 30-letnica ustanovitve župnije sv. Cirila in Metoda v Radencih. V sliki in besedi zaživi verno ljudstvo ob Muri, porajanje zamisli o novi župniji, začetki in razcvet cerkvenega občestva, v grafikone in statistike zajeto vse tisto, kar otipljivo kaže na življenjsko dogajanje v župniji, osnovni celici krajevne Cerkve. Dovolj je prebliskov, za župnijo znamenitih

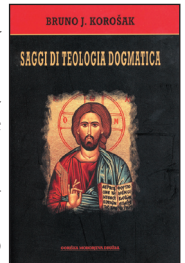

osebnosti – duhovnikov (prim. Franc Levstik, Ciril Slapšak, Peter in Janko Ivančič), članov župnijskega sveta, navdušenih graditeljev svetišča (prim. univ. dipl. inž. arhitekt Blaž Slapšak, Viktor Zmazek, Jože Irgolič, Mihael Petek, Tinka Omar, Ivica Stolnik) ter drugih dobrotnih domačinov. Murskosoboški škof dr. Marjan Turnšek je v svojem prispevku med drugim zapisal: »Nova zgradba cerkve je govorila in naj govori o ljudeh, ki so dejavni kristjani, ki želijo biti Kristusovi pričevalci, ki želijo nadaljevati njegovo delo in poslanstvo tudi v Radencih in okolici. Kristus želi biti po župljanih, v mladih in starejših živo navzoč, ker želi po nas kristjanah danes ljubiti vse ljudi, jih nagovarjati, vabiti in jim tako podarjati svoje odrešenje.«

Saggi di teologia dogmatica / Eseji dogmatične teologije

Bruno Korošak, frančiškan, MOHORJEVA, Gorica

Korošakovi teološki »kritični« eseji (350 strani, zbirka »Francišškova pot«) odstirajo vpogled v celotno frančiškansko dogmatiko. Ta vsebuje poleg že znane teze o absolutnem primatu Jezusa Kristusa nekatere poudarke o Svetem Duhu kot nadaljevalcu Jezusovega razodevanja, posvečevanja in obsojanja.

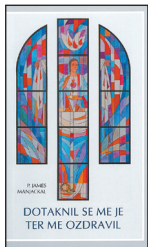

ZALOŽBA SALVE

Dotaknil se me je ter me ozdravil

P. James Manjackal, prev. Nuša Grasselli, SALVE, Ljubljana Rakovnik

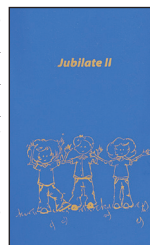
Ali je Jezus resnično navzoč v sveti evharistiji? Ali nam kaj takega lahko zagotovi karizmatični pridigar katoliške Cerkve oče James Manjackal? Morda pa je kaj takega zmožen poduhovljen človek, ki že trideset let neustrašeno in jasno oznanja Božjo besedo v popolni zvestobi Cerkvi. Popisovanje tega dogajanja na 110 straneh vsebuje drobna knjižica z gornjim naslovom. V sklepnih besedi oče Manjackal zatrjuje, da je strnil svoja spoznanja ob različnih srečanjih, z njimi poskuša pomagati udeležencem tečajev in seminarjev, da poglobijo svojo vero v živo Jezusovo navzočnost v sveti evharistiji. »Vsakokrat, ko prejmemo Kristusovo telo in kri v evharistiji, postajamo bolj in bolj podobni Kristusu. Čudovita izjava sv. Avguština o sv. evharistiji: Postani, kar vidiš, prejmi, kar si.' Odvržemo 'starega Adama' in smo vedno bolj in bolj podobni 'novemu Adamu'.«

Jubilat II

Mladinska duhovna pesmarica, ur. Marko Košnik in Matjaž Knez, SALVE, Ljubljana Rakovnik

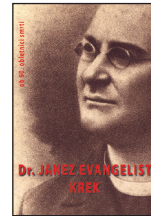
V Cerkvi na Slovenskem gotovo ni mladinske veroučne skupine, ki bi svoja večerna ali dnevna srečanja mogla živeti brez duhovnih pesmi, ki so v nad 280 strani zapisane v priročni knjižici z naslovom Jubilate II. Že pred leti je pesmarica izšla, v letu Gospodovem 2007 pa je izšla v prenovljeni, olepšani, izboljšani različici. Kakšno čudovito razpoloženje lahko ustvarijo te pesmi, ko se družijo mladi. Uredniki pa opozarjajo, da »pesmarica ni namenjena za liturgijo«, toda kaj bi bila druženja mladih brez teh poglobljenih modernih »bukovniških« pesmi? Cilj teh pesmi je isti kot v bogoslužju: Hvalimo Gospoda / Laudate dominum omnes gentes / ... Hvalite ga prav vsa ljudstva! Ali: »Svoj mir, Gospod, nam podari, vsem, ki zaupamo v te. / Svoj mir, svoj mir, Gospod, nam podari, mir nam podari ...« Ali: »Ubi caritas et amor, ubi caritas, Deus ibi este / Kjer dobrota je, ljubezen, kjer dobrota je, tam prebiva Bog.«

Dr. Janez Evangelist Krek

Zbornik, ur. Aleš Primc, izvirnik iz leta 1919, ponatis SALVE 2007

Prvi obsežnejši življenjepis dr. Janeza Evangelista Kreka je napisal Ivan Dolenc, objavljen pa je bil v Koledarju družbe sv. Mohorja v Celovcu za leto 1919. Urednik ponatisa Aleš Primc je v uvodu k ponatisu med drugim zapisal, da je knjiga namenjena vsem, ki Kreka spoštujejo in so mu hvaležni za vse, kar je storil za slovenski narod. »Namenjena je nam, ki smo prepričani, da je današnja Slovenija v veliki meri tudi njegovo delo. Še danes se od njega lahko in moramo učiti. Sodelovanje pri pripravi te knjige in njeno branje pa naj nam bo tudi izpolnjevanje zapovedi bl. Antona Martina Slomška: Hvalite svoje rajne dobrotnike, povzdigovati njihova lepa dela in znamenite zasluge nam je prav toliko dolžnost. Kakor posnemati njihove zglede. Kdor ne časti svojih slavnih prednikov, ne zasluži biti njihov naslednik. Hvalimo torej sloveče može, rodoljube naše, obnavljajmo njihov spomin.« V drugem delu deset sodobnih avtorjev zarisuje duhovno podobo tega velikega Slovence.

PRIPRAVA ZA TISK | ZALOŽBA | VIDEO | TRGOVINA

Rakovniška 6 | Ljubljana | 01 427 73 10 | info@salve.si | www.salve.si

trgovina je odprta vsak delovni dan 8.00-18.00 | ob sobotah 8.00 - 13.00 ter ob romarskih shodih

Naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Anželj Franc, Šempeter pri Gorici
 Arh Ivanka, Srednja vas v Bohinju
 Brunec Franc, Murska Sobota
 Dolenc Francka, Stara Loka
 Drolec Ivanka, Komenda
 Furman Marija, Majšperk
 Kalovšek Alojzija, Čemšenik
 Kralj Julijana, Krško
 Križnik Jože, Motnik
 Leskovec Gertruda, Kranj
 Melinc Ljudmila, Trnovo ob Soči
 Mlakar Slavica, Celje
 Mojsilovič Amalija, Mokronog
 Potrbin Marija, Ljubljana
 Šalamon Kristina, Sevnica
 Šega Anica, Ribnica
 Šuštar Alojzij, Ljubljana, nadškof
 Ulen Matilda, Ljubljana
 Žagar Franja, Slovenske Konjice

Salezijanec sotrudnik – poklic, ki ga lahko opravlja vsak, ki želi živeti evangelij v šoli sv. Janeza Boska, v prid mladih in ljudskih slojev.

Si kdaj slišal/a za ta poklic in pomislil/a, da morda tudi tebe kliče Vsemogočni na to pot? Ali poznaš salezijansko duhovnost, sv. Janeza Boska in sv. Marijo Dominiko Mazzarello?

Morda ne boš drugo leto več sodeloval na oratoriju kot animator, pa bi svoje poslanstvo rad nadaljeval oz. stopil korak naprej v tej smeri?

Veliko priložnosti za delo z mladimi in pomoči potrebnimi na različnih področjih je tudi v sotrudniških vrstah. Iz desetletnih izkušenj med sotrudniki lahko rečem, da je prav vsak, ki se odloči za ta poklic in v njem tudi vztraja, gotovo deležen obilnih milosti in Božjega blagoslova pri svojem delovanju. Tudi to je priložnost za osebno in skupno duhovno rast.

Poklic, ki ga lahko opravlja vsak

Danes slišimo za mnogovrstne duhovnosti, za katere se ljudje odločajo. Zdi se mi, kot bi se poleg obilja življenjskih dobrin čutili v srcu izpraznjeni in iščejo nekaj več, nekaj za dušo.

Kot mnogi veste, so sotrudniki na Slovenskem »odprli vrata« prvim salezijancem v Slovenijo.

Salezijanskim sotrudnikom je leta 1900 uspelo kupiti grad Rakovnik, kamor so 23. novembra 1901 prišli štirje don Boskovi sinovi. Rakovnik je od takrat dalje postal središče salezijanskega dela v naši domovini, tudi sotrudniškega.

Sotrudnik – salezijanec v svetu, je povezan s skupino sotrudnikov določenega področja (župnije, kraja, mesta), delovno področje sotrudnika pa je povsod tam, kjer živi (v družini, župniji, na delovnem mestu ...). Sotrudnik naj bi v bivanjsko okolje vnašal vedrega krščanskega duha, poštenost, iskrenost, pripravljenost pomagati komurkoli.

Gotovo salezijanci sotrudniki tega poslanstva ne moremo izpolniti brez globoke vere in zaupanja v Božjo pomoč, zato gojimo globoko pobožnost do evharistije in do Marije Pomočnice.

Za pristop k salezijancem sotrudnikom je potrebna določena formacija – oblikovanje. Kdor želi tako živeti in se pripravi na ta korak, potrdi svojo odločitev z obljubo pred predstojnikom salezijanske družine.

Veliko priložnosti imamo, da

lahko storimo kaj dobrega tudi kot sotrudniki. Dobro je, če sotrudniki lahko delujemo čimbolj povezani, torej če je v določenem kraju vsaj nekaj sotrudnikov.

Sotrudniki so danes, ko je že v skoraj vsaki župniji oratorij, zelo dobrodošla pomoč na oratoriju. Tudi med šolskim letom, ko otroci v župniji navadno obiskujejo le sv. mašo in verouk, je veliko priložnosti še za kakšno dejavnost z otroki, ki jo lahko vodijo sotrudniki (priprava na praznike, različne delavnice, pomoč duhovnikom pri različnih dejavnostih v župniji ...).

Lahko delujejo v molitvenih skupinah, zakonskih skupinah, lahko v organizirani obliki društva – kluba, kjer želijo širiti krščanske vrednote po zgledu sv. Janeza Boska, sv. Marije Dominike Mazzarello, sv. Dominika Savia ...

V današnjem svetu hitrega življenja, ki pa največkrat poleg vseh dobrin, ki so nam na razpolago, ni kakovostno, tudi kristjani večkrat izbiramo napačno lestvico vrednot, le-to pa ponudimo tudi mlajšim, je še kako potrebna naša osebna rast v veri. Če poleg tega želimo storiti še korak naprej oz. kaj dobrega v prid bližnjemu, je pot salezijanca sotrudnika gotovo ena izmed pravih poti v življenju.

Ljubica Košir, koordinatorica salezijancev sotrudnikov

Več na spletni strani
www.donbosko.si/sotrudniki

Z molitvijo podpirati Cerkev

Pravilnik Združenja Marije Pomočnice (ZMP) v 4. členu med drugim pravi, da je dolžnost članov tega združenja »dejavno in z molitvijo podpirati v Cerkvi, posebno v salezijanski družini, laiške, redovniške in duhovniške poklice«.

Teh nam danes že več kot primanjkuje. V letošnji DRUŽINI, ki ji sicer pravimo novomašna (sicer je v njej precej več jubilarov, od železne maše navzdol), so bile fotografije osemnajstih novomašnikov, od teh dva v drugih državah. Novomašnika ni imela ljubljanska nadškofija, prav tako ne novomeška in tudi salezijanska družba ne. Sv. Janez Bosko nas vabi, naj storimo vse, kar moremo, celo nemogoče, samo da Cerkvi pridobimo kak duhovni poklic. Kdo se lahko izgovarja, da ne bi mogel vsaj Bogu v molitvi priporočati to potrebo nas vseh!

Nikar se ne smemo preveč zanašati samo na svojo modrost in svoje prijeme. Vse zaupanje moramo staviti v Marijo in njeno mogočno priprošnjo, saj jo tudi kličemo, da je Mati duhovnih poklicev. Sv. Janez Bosko nas spodbuja: »Kdor sam od sebe naredi malo, naredi z Marijino pomočjo veliko. Vedno govorite in oznanjajte, da Marija Pomočnica podela posebne milosti, tudi izredne in čudežne, tistemu, ki se ukvarja s krščansko vzgojo zapuščene mladine dejansko, samo z nasvetom, z dobrim zgledom ali preprosto z molitvijo.«

Pred nami je novo katehetskopolitno in šolsko leto. Nekatere poklicne usmeritve še zdaleč ne zmorejo sprejeti vseh, ki bi hoteli študirati to smer, medtem ko za duhovni poklic ni stiske. Povrh tega v duhovnem poklicu tudi ni nobenega čakanja na »zaposlitev«, saj vsak novomašnik lahko takoj dobi ne samo eno, ampak dve župniji in še drugo pastoralno delo povrh, redovniki in redovnice pa še več. Da o misijonarjih niti ne govorimo.

Kako veliko in plemenito poslanstvo je pred nami. Ob tako nujni potrebi Cerkve in našega naroda res ne bi smel nihče, kdor hoče biti zares kristjan, neprizadeto stati ob strani. Spodbujajmo drug drugega k molitvi, dobrim delom, predvsem pa k zglednemu krščanskemu življenju. Naj mladi v nas odraslih vidijo ljudi, ki jih bodo tudi sami hoteli posnemati.

Tone Ciglar

Geslo tokratne križanke pošljite do 20. oktobra 2007

na uredništvo Salezijanskega vestnika. Izžrebali bomo 5 nagrajencev.

- 1. nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo — bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci;
- 2. nagrada:** nogometna žoga z razvojnimi cilji tisočletja (SMP);
- 3. nagrada:** knjiga T. Ciglar, V začetku je bila mati (Salve);
- 4. nagrada:** knjiga Življenjepis Dominika in Lavre (Salve);
- 5. nagrada:** knjižica kratkih zgodb (Salve).

malo za smeh

Soseda vrstnih hiš se srečata.
»Koliko tapet ste kupili, ko ste tapecirali hodnik?«
»Deset.«
Čez nekaj dni se zopet srečata.
»Ko sem tapeciral svoj hodnik, mi je ostalo sedem tapet!«
»Meni tudi.«

»Moj mož je neznosen!« Mira potoži prijateljici. »Ko se razjezim, ga obkladam z vsemi grdimi izrazi, pa niti ne trenem z očesom.«
»To ni mogoče! Ali je gluha?«
»Ne, dvajset let je bil nogometni sodnik.«

Obtoženi, sodišče je odločilo, da za tatvino umetniške slike niste krivi, zato je postopek proti vam ustavljen.
»Ali lahko torej sliko obdržim?«

Gost v restavraciji je naročil goloba. Ko mu ga je natakar postregel, je bilo meso trdo kot les. Naenkrat je začutil nekaj kovinskega pod nožem, izvlekel tulec iz mesa, ga odprl in v njem zagledal papir z napisom:
»Napademo ob zori! Napoleon.«

Rešitev križanke SV 4/2007

SESTRA VILA	SPILAV	APTONO PREBANO DREVO	REKLI POSLI SLEZI	LOKOST OVITNO	SALES JANJE SESTRA	ŠKOFI EDENI BOPKI KROJEVA	NAHVAL DOKANJA POKORNA	SELANI PESNI BETNI
VAJNO BROJ	A	B	E	L	SESTRA VILETA KLAJKA	D	A	N
HELEN VILMA KROJEVA DIL STANAL	B	O	L	E	Č	I	N	A
DALBONER	O	N	A	N	I	Z	E	M
SESTRA JANJE VILMA	T	R	S	T	E	N	I	K
SESTRA JANJE VILMA	E	T	A	C	E	C	E	S
SESTRA JANJE VILMA	A	L	E	L	U	J	A	K
SESTRA JANJE VILMA	C	E	R	E	S	M	R	A
SESTRA JANJE VILMA	I	M	A	M	N	O	E	A
SESTRA JANJE VILMA	D	E	R	E	L	I	K	A
SESTRA JANJE VILMA	O	N	T	A	N	I	B	A
SESTRA JANJE VILMA	Z	A	N	E	M	A	R	C
SESTRA JANJE VILMA	A	T	A	R	I	M	A	O

			SESTAVILA M. N.	ROŽNI VENEČ	ŽIVČNA OSLABITEV, IZČRPANOST	KRAJ MED LJUBLJANO IN KAMNIKOM	OSEBNI ZAIMEK	SALEZI- JANSKI VESTNIK	DALMA- TINSKO ŽENSKO IME	NAJVEČJA EVROPSKA DIVJAKURA	FRANCO SKI IGRALEC DELON		
			MEDVED						ŽENSKO IME				
			REKA V MONGOLJI							AFRIŠKI VELETOK			
			POLJSKI PIS. STANISLAW KDOR JE VAROVAN						SIROTA, REVEŽ				
									JOSIP IPAVEC				
									GOVOR- NIŠTVO				
SALEZI- JANSKI VESTNIK	KONICA	REFLEKTOR, MOČNA LUČ	ZELENOMOD- RABARVA ANTON MAROLT										
VRVAR					ALEŠ KERSNIK ANGL. GLAS. SKUPINA			JUNAŠKA PESNITEV ANTIČ. IME REKE EBRO			REKA NA SLOVAŠKEM, LEVI PRITOK DONAVE		
OCENITEV SAMEGA SEBE													
TONE ROP			AM. KITARIST STEVE KOŽNE LUKNJICE			NORČJA, NOROST SLOV. ALPIN. FRANC							
SALEZI- JANSKI VESTNIK	PREDEL OB PASU TELESIA MOŠKO IME						HEBREJSKO IME ZA BABILONSKO MESTO URUK						
BREZ- BARVEN, OSTRO DIŠEČ PLIN							ODŽAGAN KOS DEBLA BRITISH AIRWAYS				KONEC POLOTOKA		
RIMSKA BOGINJA CERERA					ZGODOV. EGIPT. VAS 21. ČRKA ABECEDE								
OČE (STARINSKO)					IZDAJATELJ MENICE								

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

- 1. nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci: **Marjan NOVAK**, Gubčeva 12, 8230 Mokronog.
- 2. nagrada:** nogometna žoga z razvojnimi cilji tisočletja (salezijanska mladinska pastorala): **Simona KOROŠAK**, Sketova 6, 1000 Ljubljana.
- 3. nagrada:** knjiga T. Ciglar, V začetku je bila mati – Marjeta Bosko (založba Salve): **Luka GORENJEK**, Na Jelovo 4, 1433 Radeče.
- 4. nagrada:** knjiga Življenjepis Dominika Savia in Lavre Vicunje (založba Salve): **Blaž BAHUN**, Zadruga 6, 4203 Duplje.
- 5. nagrada:** knjižica kratkih zgodb Bruna Fererra (založba Salve): **Petra ŠUSTER**, Tevče 4, 3270 Laško.

Rešitev nagradne križanke v prejšnji številki SV: TRSTENIK

NA ODDIH V VERŽEJ

V penzionu Mavrica***, ki deluje v okviru Salezijanskega zavoda v Veržehu, vam ponujamo prijetno preživljanje počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitev in rekreacijo.

V obnovljeni hiši so lepo opremljene sobe in igralnica. V tišini hišne kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite. Bližnje terme vam omogočajo, da poiščete veselje in zdravje v termalni in navadni vodi.

Foto: J. Žnidaršič

DOBRODOŠLI!

Penzion Mavrica

Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej
Tel: 02 588 90 60 | GSM: 051 370 377
penzionmavrica@siol.net
www.donbosko.si/verzej

Obvestila

POSVET VODITELJEV ORATORIJA

LJUBLJANA RAKOVNIK, 13. oktober (sobota)

Informacije in prijave: Jure Babnik

ČARNO MORJE

Ankaran, 6. oktober (sobota)

Informacije in prijave: Jakob Trček

ZBOR SMG

BLED, 16.–17. november (petek – sobota)

Zbor salezijanskega mladinskega gibanja – srečanje predstavnikov salezijanskih mladinskih centrov in drugih ustanov, ki delujejo pod »marelo« salezijanske duhovnosti.

Informacije in prijave: Marko Košnik, s. Marija Imperl

LETNO SREČANJE

ČLANOV SALEZIJANSKE DRUŽINE

30. september (nedelja), Ljubljana Rakovnik. Začetek ob 10.00 uri v rakovniškem gradu. Sklep s sveto mašo ob 15.00 uri. Med nami bo pokrajinski svetovalec iz Rima Albert Van Hecke. Z veseljem vas pričakujemo.

PRIDI IN POGLEJ

vikend za fante nad 17 let, ki želijo поблиže spoznati salezijanski način življenja

1. vikend: 30. nov. do 1. december 2007
2. vikend: 18. do 20. april 2008

Informacije:
Jure Babnik sdb, 041-856-452,
jure.babnik@salve.si.

*Morda Bog
tudi tebe kliče, da posvetiš svoje
življenje Njemu in mladim.*

DUŠA – DUhovna Šola za Animatorje na Rakovniku

Enoletni program za udeležence in za druge mlade iz Salezijanskega mladinskega gibanja (Uskovniški tedni, postne duhovne vaje, oratorij, bivši gimnazijci in animatorji Želimlje, salezijanski mladinski centri ...), starejše dijake, študente in mlade v poklicih. Srečanja so enkrat mesečno, v letu 2007/2008 bo to redno drugo nedeljo v mesecu, z začetkom ob 17. uri. Trajajo 3–4 ure, od oktobra do maja (14. oktober, 11. november, 9. december ...)

Informacije in prijave: Marko Košnik, s. Marija Imperl

RAKOVNIK – ROMARSKI SHODI

30. september (nedelja): »MAJCNova« NEDELJA

14.00 – odprtje razstave o misijonarju Andreju Majcnu (rakovniški grad).

15.00 – sveta maša in nagovor o misijonarju Majcnu. Sv. mašo bo vodil pokrajinski svetovalec za salezijansko pokrajino Severna Evropa, salezijanec Albert Van Hecke. Vabljeni člani salezijanske družine, misijonski prijatelji in častilci Marije Pomočnice.

28. oktober (nedelja): ZADNJA NEDELJA

15.00 – sveta maša in molitve za rajne člane salezijanske družine, dobrotnike in častilce Marije Pomočnice.

25. november (nedelja): ZDRUŽENI MLADINSKI PEVSKI ZBORI

15.00 – sveta maša ob obletnici prihoda salezijancev na Slovensko. Bogoslužje bo vodil namestnik vrhovnega predstojnika salezijancev Adriano Bregolin, s petjem bo sodeloval združeni mešani mladinski pevski zbor (nad 200 mladih).

ŠPORTNI TURNIRJI

30. september (nedelja): MARIBOR – turnir v košarki

Informacije in prijave: Jože Brečko

14. oktober (nedelja): CELJE – turnir v (malem) nogometu

Informacije in prijave: Rudi Tisel

28. oktober (nedelja):

LJ. RAKOVNIK – turnir v velikem nogometu

Informacije in prijave: Metod Ogorevc

4. november (nedelja): LJ. RAKOVNIK – turnir v odbojki

Informacije in prijave: Metod Ogorevc

BLED – GOSPODINJSKI TEČAJ

28. – 30. september (petek – nedelja)

Informacije in prijave: s. Mira Peče

MISIJONSKA VAS NA RAKOVNIKU

19.–21. oktober (petek – nedelja)

Na Rakovniku bo že tretje leto zapored Misijonska vas: molitve, predavanja, filmi, razstave o delu slovenskih misijonarjev, ogled dela slovenskih misijonarjev po vseh petih celinah – v t.i. misijonski vasi.

www.donbosko.si

don Bosko - tudi danes
za mlade

INFO

Jure BABNIK | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 01/427.1342 | 041/856.452 | jure.babnik@salve.si

Jože BREČKO | Dragonijeva 6 | 2000 Maribor | 031/358-02 | joze.brecko@siol.net

s. Marija IMPERL | Rakovniška 21 | 1000 Ljubljana | 01/4288.376

Marko KOŠNIK | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 01/427.3039 | 051/337.556 | marko.kosnik@salve.si

Metod OGOREVC | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 041/742-559 | metod@salve.si

s. Mira PEČE | Partizanska 6 a | 4260 Bled | 04/5741-075 | hmpbled@volja.net

Rudi TISEL | Don Boskov trg 1 | 3000 Celje | 041/798-557 | rudi.tisel@salve.si

Jakob TRČEK | Oljčna pot 18 | 6280 Ankaran | 031/659.841 | jakob.trcek@siol.net

Ivan TURK | Marijanišče | Puščenjakova 1 | 9241 Veržej | 02/5889.060 | 031/358.018 | ivan.turk@salve.si

Kača in rožni venec

Papež Janez Pavel II. je vpeljal četrte skrivnosti rožnega venca, imenovane svetle. V apostolskem pismu Rožni venec Device Marije (2002) je zapisal: »Blagoslovljen Marijin rožni venec, blaga veriga, ki nas povezuje z Bogom.« Rožni venec je vsak dan drsel skozi njegove prste. Za sv. Janeza Boska, apostola te molitve, je rožni venec za to, da bi živeli kot kristjani, potreben tako kot kruh, da bi ohranili fizične moči.

Don Bosko je vztrajal, da so v Oratoriju vsak dan vsi fantje, salezijanci in sodelavci molili rožni venec. Nekateri prijatelji, ki so ga gmotno podpirali, so imeli to dolgo molitev za izgubljanje časa, zato so mu svetovali, naj jo opusti. Eden teh je bil markiz Roberto d'Azeglio, kraljevi senator. Don Bosko mu je pojasnil, da je ta molitev temelj njegove ustanove in da je pripravljen marsikaj opustiti, rožnega venca pa nikakor ne. Pogumno je nadaljeval: »Če bi bilo treba, bi se rajši odpovedal vašemu dragocenemu prijateljstvu, kakor pa molitvi rožnega venca.«

Svoje fante je moral stalno spodbujati k tej molitvi. Pri tem mu je Bog poslal v pomoč ustrezne sanje. Omenimo tiste, ki jih je imel na predvečer praznika Vnebovzete 1862. Sanjal je, da je s fanti v domačem kraju, kar ga pokliče skrivnostni vodič. Peljal ga je na dvorišče in mu pokazal v travi velikansko kačo, dolgo 7 do 8 m. Don Bosko je hotel zgrožen pobegniti. Vodič pa ga je zadržal in mu rekel: »Primi to vrv na tem koncu, jaz jo bom držal na drugem; vrv bova držala nad kačo.« »In potem?« »Potem jo bova tolkla po hrbtu.« »Ah, ne, za božjo voljo. Gorje, če bova to storila. Razdražena kača se bo vrgla na naju in naju pokončala.« Vodič mu je zagotovil, da se kaj takega ne bo zgodilo. Dvignila sta vrv in udarjala kačo. Potem sta vrv na obeh koncih privezala nad kačo. Kača se je zvijala in udarjala tako, da so kosi mesa odpadali od nje; končno je ostal samo skelet.

Potem don Bosko nadaljuje: »Ko je bilo kače konec, je vodič odvezal vrv na hruški in oknu ter jo spravil v zaboj. Čez nekaj časa je zaboj odprl. V

Risba: Ema Pucihar

veliko presenečenje mene in fantov, ki so se zbrali, smo videli, da se je vrv zložila tako, da smo lahko prebrali: 'Ave Maria – Zdrava, Marija!« Vodič mu je pojasnil: »Kača predstavlja hudega duha, vrv pa Ave Marijo ali rožni venec, ki sestoji iz zaporedja petdesetih zdravamarij, s katerimi se lahko bojujemo, zmagamo in uničimo vse demone pekla.«

Temu je sledil zelo žalosten prizor: nekateri fantje so pobirali kose mesa in jedli. Pri tem so se zastрупili in kot mrtvi popadali po tleh. Don Bosko si ni znal pomagati, zato je vprašal vodiča: »Ali ni zdravila proti temu zlu?« »Da, je.« »Kakšno?« »Nič drugega kot nakovalo in kladivo.« »Kako? Mar naj jih dam na nakovalo in jih pretolčem s kladivom?« »Glej, je odvrnil vodič, kladivo pomeni spoved, nakovalo pa obhajilo; treba je uporabiti ti dve stvari.«

Koliko zastrupljenega mesa hudega duha danes pokonča ljudi, zlasti mlade. Ni boljšega sredstva, kakor vzeti v roke »blago verigo rožnega venca« in tolči po kači hudobnega duha, vztrajno in vsak dan. K temu pa dodati redno spoved in vredno obhajilo, pa bo vpliv hudobnega duha onemogočen. Na nobenem področju ne moremo brez ustreznih sredstev doseči zelenega cilja, še najmanj na duhovnem.

Priredil Tone Ciglar (po knjigi *Sanjska videnja*, Ljubljana 2006, str. 77–78).

GLASBENA ŠOLA RAKOVNIK

Glasbena šola Rakovnik bo novembra letos stara 9 let. Naša šola je zasebna, od leta 2002 pa izvajamo tudi javno-veljavne programe glasbenih šol, torej smemo ob koncu leta delo nagraditi tudi z veljavnim spričevalom.

Kar nekaj generacij je tu že vzljubilo svoje inštrumente in iz njih privabljal lepe melodije, ki prekrivajo mir lurske kapelice, romarskega svetišča in tudi omilijo krike in hrušč, ki prihaja z bližnjih igrišč ... Prednostno se odločamo za inštrumente, ki lahko sodelujejo v orkestrih in komornih skupinah, torej za skupinsko muziciranje, pa tudi petje nam ni tuje. Glasbena šola Rakovnik se aktivno vključuje tudi v načrte salezijanske mladinske pastorale. Pri srečanju otroških pevskih zborov, ko zapoje tisoč otroških glasov, sodelujemo s številnim orkestrom, popestrimo marsikatero nedeljsko ali delavniško bogo-

služje, pomagamo pri organizaciji in izvedbi srečanja mladinskih zborov, z glasbo poživimo srečanja in bogoslužja mnogih skupin in dogodkov salezijanske družine. Še posebej pa se potrudimo za adventno-božični in zaključni koncert, ki ju pripravimo v rakovniški cerkvi. Takrat je cerkev polna, melodije pa prijetne in dobro pripravljene. Vsi odhajamo domov zadovoljni: kaj vse lahko otroci dosežejo z zavzetostjo, delom, navdušenjem in seveda tudi dobrim ozračjem na šoli. Seveda se nikoli ne pozabimo zahvaliti našim učiteljem za njihovo strokovno in vzgojno delo.

»Kadar se zberete, ima vsakdo od vas nekaj: ta pesem, oni nauk, eden razodetje, drugi dar jezika, tretji razlago. Vse pa naj bo v izgrajevanje,« pravi apostol Pavel. Mi smo tisti s pesmijo.

Zavod Salesianum
OE Glasbena šola Rakovnik
Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana
www.donbosko.si/rakovnik | glasbena.sola@salve.si

